LRKSA OFICIALUS ORGANAS
Leidžiamas kas du mėnesiai.
Prenumerata metams $2.00.
Redakcijos adresas:
71-73 So. Washington Street — (P. O. Box 32)
Wilkes-Barre, Pa. 18703 • Tel. 823-8876

GARSAS

Second-Class postage paid at Brooklyn, N. Y., Post Office

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA
Official Organ
Published Every Second Month
Tel.: GLenmore 2-2923
910 Willoughby Avenue, Brooklyn, N. Y. 11221

NO. 6 GRUODIS - OCTOBER, 1971 VOL. - METAI 54

LIETUVIŲ ROMOS KATALIKŲ SUSIVIENIJIMUI 85-ki METAI

Amžina pagarba organizacijos pradininkams, steigėjams ir ugdytojams!

"MILIONAI LAUKIA PAVELDĖTOJŲ"

Tokia antrašte karts nuo karto pasirodo mūsų spaudoje skelbimai, kviečią lietuvius susidomėti savo reikšminga organizacija, kurios turtas siekia arti trijų milionų dolerių. Toji skelbimo antraštė tartum sakytų, kad štai kažkas paliko milioninį turtą, nesulaukiantį paveldėtojų... Aišku, šia patrauklia antrašte norima sudominti skaitytoją, kad jis susigundytų pasiteirauti apie mūsų Susivienijimą — apie sąlygas lengvai pavedėti didelį turtą. Nežinau, ar ta antraštė pažadino bent kiek gausesnio skaitytojų skaičiaus smalsumą, tačiau ji padrasino mane tarti žodį mūsų Susivienijimo reikalu kaip tik dabar, kai minime jo įstei gimo ir veiklos 85 metų sukaktį.

Visų pirmą pasakytina, kad Susivienijimo milionai tikrai nelaukia paveldėtojų. Susivienijimas tebėra gyva organizacija — dar niekas nekelia klausimo apie jo numarinimą. Tie nepilni trys milionai dolerių turi neginčijamus savininkus. Jie priklauso niekam kitam, kaip tik jo nariams. Tačiau Susivienijimo nariai tikrai laukia ir tikisi lietuviško gyvenimo šiamę krašte išlaikymo labai paprastu, visiems įmanomu būdu — glaudžiai susitelkti praktišku pagrindu sukurtoje organizacijoje. To praktiškumo esmė yra idėjiniai ir ekonominiai atžvilgiai.

Apie Susivienijimo nuopelnus ir įnašus Lietuvybės ir Katalikybės dirvonuose rašoma kituose šios Garso laidos straipsniuose. Kas tuo išsamiau domisi, tegu pasklaido Dr. Antano Kučo veikalus (apie A.L.R.K. Susivienijimą ir Amerikos Lietuvių Istoriją) ir Leonardo Šimučio ką tik parašytą knygą— Amerikos Lietuvių Taryba. Man daugiau rūpi mesti žvilgsnį į ateitį.

Susivienijimo tikslai labai aiškūs ir apčiuopiami: **užtikrinti savo nariams bei jų artimiesiems finansinę paramą didžios nelaimės atveju; sutaupyti nariams bent kuklias sumas pinigų ir sustiprinti lietuviškąją veiklą.** Niekam nėra malonu kalbėti apie "didžios nelaimės atvejį". Bet gyvenimas yra tikrovė. Liga ir mirtis yra tikrovės liudininkai. Visa tai verčia kiekvieną — ir jauną, ir pagyvenusį — pagalvoti ne tiek apie save, kiek apie savo artimuosius. Juk nė vienas nežinome "nei dienos, nei valandos", kai, Aukščiausiajam pasikvietus Amžinybėn, mūsų artimiesiems gali atsirasti nemažų finansinių sunkenybių.

Vargu ar rasime bent vieną lietuvišką šeimą, kurios nariai nebūtų apdraudę savo gyvybės įvairiose draudimo organizacijose, veikiančiose grynai bizniškais tikslais ir pagrindais. Tačiau tik keli tūkstančiai lietuvių šeimų priklauso savai, tai yra, lietuviškai draudimo organizacijai. Nelengva suprasti, kodėl taip yra. Mūsų Susivienijimas yra patikima ir saugi finansiniu atžvilgiu organizacija. Jeigu ji nebūtų tokia, jos turtas bematant atsidurtų valdinių įstaigų visiškoje žinioje. Valdinės draudimo įstaigos stropiai prižiūri, kad jokiu būdu nenukentėtų jo nariai.

Neišaugo mūsų Susivienijimas gausiu narių skaičiumi gal dėl to, kad nepavyko sudominti plačiosios visuomenės jo naudingumu ir prasmingumu tiek jo nariams, tiek ir visai lietuviškai bendruomenei. Jeigu mūsų Susivienijimas turėtų bent 25,000 narių, tikrai nereikėtų skelbti ir pravesti tiek daug vajų paremti būtiniems lietuviškiems darbams. Savisaugos ir savišalpos tikslams tolydžio telkiamas kapitalas kasmet duotų stambių pelno sumų finansuoti gyviesiems lietuviškos veiklos reikalams. Taigi, Susivienijimas galėtų būti reikšmingu finansiniu talkininku lietuviškoje veikloje. Susivienijimo kuopos, turėdamos didesnį narių skaičių, galėtų šauniai atlikti daugelį visuomeninių darbų, kuriems dabar neretai steigiami trumpalaikės veiklos komitetai...

Kai kalbame apie įaunimo išlikimą lietuvišku, pagalvokime ir apie Susivienijimą —ar Susivienijimas negalėtų būti toji organizacija, kuri jį prilaikytų lietuviškoje bendruomenėje ne tik jam esant mokykloje, bet ir išplaukus į plačiuosius gyvenimo vandenynus. Susidomėjimas savo tėvų, o vėliau ir savo įdėtu piniginiu įnašu finansinio saugumo tikslais gali būti **gyvoji paskata nenutraukti ryšio su lietuviška bendruomene per daugelį metų.**

Minėdami Susivienijimo 85 metų sukaktį, pagalvokime, pasitarkime savo šeimose, organizacijose, artimiau pažįstamų rateliuose, — **kas ir kaip darytina, kad mūsų Susivienijimas augtų narių skaičiumi.** Aišku kalbų neužtenka. Reikia veiklos. Susivienijimo narių gretose turime šviesiausių ir pajėgių asmenų iš įvairių gyvenimo sričių. Neminėsiu jų vardų — kiekviena kuopa žino juos. Daugelis jų šauniai vadovauja veikliausioms organizacijoms. Kvieskime juos į talką sustiprinti mūsų Susivienijimui. "Kai du stos, visados daugiau pada rys."...

Jungtinis visų pajėgų darbas užtikrins, kad mūsų Susivienijimas ir už 15 metų, minėdamas šimto metų sukaktį, bus reikšminga tvirtovė Amerikos lietuvių gyvenime.

Juozas B. Laučka

KUN. JONAS ŽILIUS, prezidentavo Susiv. nuo 1894 m. 9-jo seimo iki 1899 m. 14-jo seimo; jis taipgi redagavo oficialų mėnesinį organą "Tėvynė". Vadovaudamas Susiv. jis daug dėmesio skyrė ekonominiams reikalams.

Vokalistų konkursas Prancūzijoje

Prancūzijoje, Tuluzos mieste, vyks tarptautinis vokalistų konkursas. Sovietų Sąjungos, įskaitant ir Baltijos valstybes solistai-kandidatai tam konkursui parenkami varžybų keliu. Maskvoje. Varžybos buvo pradėtos pavasarį ir jos baigtos tik rugpiūčio mėn. Dalyvavo 35 solistai ir iš jų trims bus leista dalyvauti konkurse Prancūzijoje. Vilniuje pranešta, jog varžybose sėkmingai pasirodė sol. V. Daunoras ir vertinimo komisija Maskvoje lietuvį vienbalsiai pripažino geriausiu bosu. (Elta)

NAUJI LRKSA SUKAKTUVINIO VAJAUS DAVINIAI

Šiomis dienomis įrašyti ir Susiv. centre įregistruoti nauji nariai:

13 kp., Baltimore, Md. — Leonardas J. Mikelionis ir John Thomas Mekelionis; įrašė Thomas E. Mack, Jr.

17 kp., Wilkes Barre, Pa. — Carol Koons ir Lori Ann Coons (Juv.); įrašė Elena Mensiskaitė.

45 kp. — George Joseph Augius, 439 E. Madison, Lombard, Ill.; įrašė Andrius Povilaitis.

183 kp., W. Pittston, Pa. — Heather Catherine Mack (Juv.); įrašė Thomas E. Mack, Jr.

30 kp. — Sister Marie Elizabeth Žemaitis, East Hartford, Conn.; įrašė Leocadia Donarovich.

91 kp., Waterbury, Conn. — George Slapkūnas; įrašė Mrs. Elizabeth Veturis.

Sukaktuvinis naujų narių vajus laukia visų Susivienijimo veikėjų, kuopų viršininkų ir narių talkos.

SVARBŪS KUOPŲ SUSIRINKIMAI

Lapkričio ir gruodžio mėnesiais vyksta labai svarbūs kuopų pusmetiniai ir metiniai susirinkimai, kuriuose išren kamos valdybos, išduodami metiniai raportai ir svarstomi tolesnės veiklos planai.

Susivienijimo įstatai reikalauja, kad kuopos išsirinktų pilno sąstato valdybas. Pilnas sąstatas yra toks: dvasios vadas, pirmininkas, vicepirmininkas, užrašų sekretorius, finansų sekretorius, iždininkas, du iždo globėjai.

Išrinktų viršininkų pareigos prasideda su naujų metų pirma diena.

Labai svarbios pareigos yra finansų sekretoriaus. Jis turi išrinkti narių mokesčius, paruošti sąrašus ir laiku nusiųsti į centro įstaigą, kad nei vienas narys nebūtų suspenduotas ir kad ligų ir mirimų atvejais nebūtų jokių nesusipratimų su centru.

Kuopų sekretoriai taipgi turėtų prižiūrėti, kad visi pilnamečiai nariai gautų laikraštį "Garsą". Jeigu kuris narys persikelia į naują vietą, tai sekretorius be atidėliojimo turėtų pranešti "Garso" administracijai, kad galėtų adresą laiku pataisyti ir narys gautų laikraštį. Reikia turėt omeny, kad už laiškanešių pataisytus ir prisiųstus adresus už kiekvieną adresą "Garso" administracija turi sumokėti 10 cntų.

Dabar vyksta Susivienijimo 85 metų sukakties vajus. Pusmetiniuose ir metiniuose susirinkimuose vertėtų šį reikalą rimtai pasvarstyti. Naujus narius gali įrašinėti kiekvienas narys ir gauti nustatytus komisus ir turi galimybės dalyvauti specialių dovanų laimėjime. Taipgi patartina, kad kuopos išsirinktų savo organizatorius ir jiems padėtų įrašinėti naujus narius, gauti komisus ir laimėti specialias dovanas.

Tik visoms kuopoms ir visiems nariams uoliau prisidedant prie Susivienijimo auginimo naujais nariais, organizacijos pažanga būtų didesnė, ji galėtų nuveikti daug didesnius darbus savo narių, visuomenės ir mūsų tautos gerovei.

PALANKI REZOLIUCIJA PABALTIEČIAMS

Dr. Kazys Šidlauskas ir dr. Jonas Genys atstovavo Amerikos Lietuvių Tarybą visų Amerikos etninių grupių konferencijoje, įvykusioje praeitą savaitgalį Washingtone, Statler-Hilton viešbutyje.

Šioje konferencijoje Tarybos atstovams pavyko pravesti Baltijos valstybėms labai palankią politinę rezoliuciją, iškeliančią Baltijos tautų specialią padėtį tarp kitų pavergtų tautų. Rezoliucijoje įsakmiai paminimos Baltijos valstybės, kurių laisvės bylą kelti skatinamas prezidentas Nixonas, kai jis kitais metais lankysis Maskvoje.

Ona Nakienė,
ALT reikalų vedėja

Vilniuje kelias savaites gastroliavo lietuviškas cirkas "Vilnius". Šalia kitų lietuvių artistų, gerai pasirodęs meškų dresiruotojas B. Zabukas ir paršelių dresiruotoja V. Variakojienė. Cirkas Vilniuje turėjo 46 vaidinimus ir juos žiūrėjo 63,000 žmonių. (E)

Buenos Aires, Argentinoje, leidžiamas lietuvių laikraštis "Laikas" š. m. lapkričio mėn. vidury išleido savo 500-jį numerį. "Laiką" leidžia ir spausdina Tėvai Marijonai Argentinoje (Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires).

LIET. R.K. SUSIVIENIJIMO NUEITAS KELIAS

(Minint 85-kių metų sukaktį)

LEONARDAS ŠIMUTIS, LRKSA prezidentas

Lietuvių R. K. Susivienijimas Amerikoje šių metų lapkričio 22 d. mini 85 metų įsikūrimo sukaktį. Netenka abejoti, kad apie tai žino, jei ne visi, tai bent didelė narių dauguma. Tenka manyti, kad apie šią sukaktį žino ir platesnioji mūsų visuomenė, nes LRKSA yra garbingas lietuvių išeivijos organizuoto gyvenimo padalinys, visą laiką sielojęsis ir tebesisielojąs Lietuvos likimu, jos gerove ir išlaisvinimu, taip pat lietuvybės išlaikymu ir lietuviškosios kultūros puoselėjimu.

LRKSA ir 85 metų sulaukęs tebėra gyvas, veiklus ir naudingas mūsų tautai. Ne viena mūsų organizacija bei draugija, nors taip pat gražius tikslus buvo pasirinkusios, neišsilaikė. Neišsilaikė, nes savo pagrinde, be gražių tikslų, neturėjo tokių dalykų, kurie garantuotų joms pastovumą, kurie ne tik idėjiškai, bet ir medžiagiškai pririštų savo narius — kad ir tuo požiūriu jie jaustųs nariais pastovios organizacijos ir pasitraukimas iš jos būtų nuostolingas jiems patiems. LRKSA pagrinde kaip tik buvo ir tebėra sugretinti visi tie momentai, kuriais kiekvienas padorus lietuvis privalo rūpintis: tikėjimas, tautybė, kultūriniai bei sociaiiniai reikalai ir gyvybės bei sveikatos apdrauda, kuri lietuviams ir visiems tebėra būtina.

JUOZAS PAUKŠTYS, vienas iš Susivienijimo organizatorių - kūrėjų, steigiamojo seimo sekretorius, pirmasis generalinis sekretorius, "Vienybės Lietuvninkų" — pirmojo oficiozo — leidėjas

Organizacijos reikalingumas

Kai kam šiandien gali atrodyti, kad savos fraternalinės apdraudos organizacijos nebereikalingos. Apsidraust galima visur. Darbininkai apdraudžiami dirbtuvėse. Turime Social Security, Medicare ir t.t. Jei šiaip galvoti, tai kam steigti ir palaikyti bet kokią lietuvių biznio įmonę ar įstaigą, nes jų yra daug ir be lietuviškųjų. Kam, pagaliau, steigti parapijas ir jas išlaikyti, nes jų yra daug ir be lietuviškųjų. Pagaliau kam kurti ir išlaikyti lietuvių mokyklas, kai mūsų vaikai gali mokytis kitur. Jei steigėme savas institucijas, biznius, parapijas ir mokyklas, savas organizacijas ir susivienijimus, turėjome tam labai rimtą religinį ir tautinį išskaičiavimą, nes kiekviena įstaiga ar organizacija labai daug prisidėjo prie lietuvybės palaikymo ir mūsų tautiečių dvasinės ir medžiaginės gerovės pakėlimo ir palaikymo. Aišku, be jų dar labiau būtume nuriedėję pakalnėn lietuviškumo atžvilgiu.

Nueitas kelias

Mūsų organizacijos nueitas kelias yra ir didelis ir garbingas, nors jis ir nevisuomet buvo "rožėmis išklotas". Buvo laikų, kai savo kelyje susidurdavo su nemažomis kliūtimis. Didžiausios kliūtys — nesutikimai, ir net kovos pačiose organizacijos viršūnėse bei vadovybėse.

LRKSA veiklą laikinai apsunkino 1901 metais įvykęs vadinamasis skilimas, kai liberališkoji vadovų grupė atsiskyrė tikslu atskirą ir tokios pat rūšies organizaciją įsteigti. Neapsieita be bylinėjimosi teismuose. Tačiau, kai paskaitai organizacijos istoriją ir pasveri teigiamąją veiklą ir atsiekimus su įvykusiomis neigiamybėmis, aiškiai pamatai, kad visi kliuviniai buvo sėkmingai nugalėti. Organizacija pastatyta ant stiprių pagrindų. Pravestos reikalingos reformos, visa pilnuma prisitaikant prie fraternalinės apdraudos taisyklių, įvedant naujus, moderniškus apdraudos skyrius. Sutvarkytas bei sumodernizuotas ir ūkinis organizacijos vedimas. Jos veikla legalizuota visose valstijose, kuriose didesnis lietuvių skaičius gyvena. Jei prieš 85 metus mūsų susivienijimas savo veiklą pradėjo su keliais doleriais, tai šiandien savo iždе jis turi kelis milijonus dolerių. Netenka užmiršti ir to, kad mūsų organizacija nariams yra išmokėjusi apie devynis milijonus dolerių.

Mūsų susivienijimas ne vien tik rūpinosi ir rūpinasi savo narių apdrauda ir bendra jų gerove (savo narių pomirtinėmis ir pašalpomis išmokėjo milijonus dolerių), bet nerasime nė vieno ryškesnio sąjudžio, kuriam nebūtų suteikta moralinės ir medžiaginės paramos, tuo įrodant savo reikalingumą ir pateisinant savo 85 metų egzistenciją. Dėl to jis pelno tikrai rimto plačiosios Amerikos lietuvių visuoemnės dėmesio.

Tautiniai reikalai ir LRKSA

Beskaitydami turiningą susivienijimo istoriją, labai ryškiai pastebime, kad jam ir jo vadovams dažnu atveju labiau rūpėjo lietuviškieji kultūriniai ir net politiniai reikalai, negu savosios organizacijos ugdymas. Lietuvos išlaisvinimas LRKSA veikloje pirmavo visais laikais. Nuo pat savo įsikūrimo pradžios iki šių laikų centrinė ir kuopų vadovybės bei daugumą paskirų narių vienu ar kitu būdu buvo ir yra įsijungę į aktualiuosius bendrinius ir grupinius sąjūdžius, besisielojančius pavergtosios Lietuvos išlaisvinimu.

KUN. DR. ANT. VARNAGIRIS, vienas iš įžymiausių Susivienijimo iniciatorių, steigiamojo seimo vedėjas, pirmasis Susiv. prezidentas.

Tenka galvoti, jog nei vienas mūsų organizacijos veikėjas nesigaili, kad susivienijimas visą laiką ėjo šiuo idealistiniu keliu, žymią veiklos ir energijos dalį skirdamas lietuvių tautai. Jis kad ir neišaugo į finansinį apdraudos milžiną, bet vis tik jis patenkino savo narių lūkesčius apdraudos atžvilgiu, tačiau jam yra didelė garbė, kad jis visais tautos gyvenimo sunkmečiais buvo kovotojų dėl Lietuvos laisvės ir lietuviškumo išeivijoj išlaikymo darbininkų gretose. Už tai LRKSA per 85 metus nueitas kelias yra ir didelis ir garbingas.

Mirė Stasys Gegužis

Mahanoy City, Pa. — Pirmadienį, lapkričio 1, Danville, Pa., ligoninėj mirė įžymus senosios kartos veikėjas Stasys Gegužis. 86 metų amžiaus. Prieš mirtį apie du mėnesius sunkiai sirgo.

Palaidotas lapkričio 4 iš Šv. Juozapo bažnyčios parapijos kapinėse.

Velionis buvo gimęs 1885 m. gegužio mėn. 9 d. Bartašiūnų kaime, Leipalingio valsčiuj, Seinų apskrity. Į JAV-tybes atvyko 1900 m. Dirbo anglies kasyklose ir angliakasių unijoje ėjo organizatoriaus, revizoriaus ir kitas pareigas.

Lietuvių visuomeninėje veikloje pradėjo aktyviai dalyvauti nuo 1905 m. nuo 1916 metų seimo iki 1934 m. seimo prezidentavo Susivienijimui Liet. Amerikoje, jis taipgi yra buvęs šios organizacijos viceprezidentas ir įvairių konstitucinių komisijų narys, ilgus metus pirmininkavo Liet. Tautinei Sandarai; buvo Balfo direktorium ir Amerikos Lietuvių Tarybos nariu.

Lietuvis solistas Vaclovas Daunoras, dalyvavęs spalio mėnesį Tulūzoje, Prancūzijoje įvykusiame tarptautiniame vokalistų konkurse, gavo aukščiausią įvertinimą — "Grand Prix". Jį gavo ir maskvietė solistė G. Fomina. Varžybose dalyvavo 127 dainininkai iš 12 kraštų. Daunoras, šalia kitų dainų, išpildė ir Č. Sasnausko "Giesmę".

"GARSAS"
Published Bi-Monthly
LITHUANIAN ROMAN CATHOLIC ALLIANCE OF AMERICA
910 Willoughby Ave., Brooklyn, N. Y. 11221 • Tel. GLenmore 5-7281
Second Class Postage Paid at Brooklyn, N. Y., Post Office
Editor — Matas Zujus
P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703
Subscription $2.00 per year • Advertising Rates on Application
Raštus (straipsnius ir korespondencijas) redakcija talso savo nuožiūra
Nespausdintus raštus grąžina tik patiems autoriams prašant

LRKSA SUKAKTIES PROGA

Mūsų Susivienijimas sulaukė 85-kių metų gyvavimo ir veiklos sukakties.

Susivienijimas gimė tais laikais, kai, Maironio žodžiais, "po Lietuvą buvo žiema, nei žodžio nei rašto neleido arelis suspaudęs sparnais". Jungtinėse A. Valstybėse tuomet gyvavo iš viso tik devynios lietuvių pašalpinės draugijos. Iš tų devynių, šešios draugijos išrinko ir atsiuntė savo atstovus į Susivienijimo steigiamąjį seimą, įvykusį 1886 metais lapkričio 22, Plymouth, Pa. Tas parodo, kad į seimo organizatorių ir šaukėjų balsą gyvai atsiliepė organizuoti lietuviai.

Nuo pat pradžios mūsų Susivienijimas buvo ir tebėra ne tik savišalpos organizacija, bet ir kultūrinė ir tautinė organizacija. Susivienijimas besirūpindamas savo narių ir jų pašalpgavių materialiniais reikalais, tuo pačiu laiku, kiek išgalėdamas, rėmė lietuvių katalikų parapijų steigimą, pirmąsias lietuvių mokyklas, paremdamas jas aukomis ir leisdamas reikalingus vadovėlius. Pirmieji Susivienijimo vadovai teipgi buvo pirmaisiais Amerikos lietuvių tautinio judėjimo vadovais. Jie stengėsi organizuoti lietuvius išsimėčiusius didesniais ir mažesniais būreliais po plačiosios Amerikos miestus ir miestelius, tikslu gaivinti tautinę dvasią ir rūpintis jų medžiagine gerove.

Nelengva buvo pirmiesiems pionieriams ir vadovams organizuoti lietuvius, nes pirmiausia prisiėjo vesti aršią kovą su sulenkėjusiais ir lenkų įtakai pasidavusiais tautiečiais. Kaip žinome, anais laikais šiek tiek prasišvietęs lietuvis pamėgdžiojo lenkus, dažnas vartojo lenkų kalbą, kad ir silpnai ją temokėdamas. Kaip Lietuvoj, taip ir Amerikoje lenkininkai visaip stengėsi murzinti lietuvių praeitį, jų papročius ir kalbą, vadindami lietuvius chlopais, o mūsų gražią kalbą vadindami pagoniška kalba. Pažymėtina, kad Susivienijimo vadovai, ypatingai kun. Aleksandras Burba, paskelbė lenkininkams atkaklią kovą ir sulaikė lietuvius nuo kūrimo bendrų parapijų ir bendrų organizacijų. Nors ir buvo jau šiek tiek pavėluota, nes apie aštuonios bendrai įsteigtos parapijos įregistruotos "Polish Church" vardu, atiteko lenkams, vis dėlto buvo geriau nors ir vėliau, negu nėkuomet.

Atsikračius lenkų pretensijų ir įtakos, Susivienijimo pažangą gerokai sutrukdė kova su šliuptarniais ir kitų rūšių laisvamaniais. Vienok vykdydamas užsibrėžtus tikslus ir obalsius, Susivienijimas žygiavo pirmyn, tobulino fraternaline veiklą, kėlė lietuvių tautinę sąmonę, savo išleistais raštais, protestais ir rezoliucijomis gynė Lietuvos teises ir po pirmojo pasaulinio karo stipriai parėmė jos pastangas iškovoti laisvę ir nepriklausomybę.

Nežiūrint kliūčių ir įvairių nesėkmių, Susivienijimas nuolat augo nariais ir turtais. Dabar Susivienijimo turtas siekia arti trijų milijonų dolerių. Per 85 savo gyvavimo ir veiklos metus Susivienijimas yra išmokėjęs savo nariams ir jų pašalpgaviams, taipgi labdarybės ir kitokių aukų pavidale arti devynių milijonų dolerių.

Apsidraudimas yra labai svarbus reikalas ir Susivienijimo reikšmė lietuvių gyvenime nėkuomet nesumažės. Šiais laikais žmonių gyvybė ir sveikata yra nuolatiniuose pavojuose. Mirtys ir sužeidimai lydi mūsų tautiečius kasyklose, dirbtuvėse, fabrikuose ir lygiuose keliuose automobilių, traukinių, lėktuvų ir įvairiose namų nelaimėse. Vargas šeimai, netekusiai savo duondavio, dar didesnis vargas ir nusiminimas užgriūna, jei toks duondavis globėjas atsiskiria su savo šeima nepalikęs jokių išteklių nei apdraudos.

Mūsų Susivienijimas eidamas su gyvenimu ir prisitaikydamas prie jo reikalavimų, turi įsivedęs moderniškus apdraudos planus pilnamečiams ir jaunamečiams. Kai tik iškyla reikalas, seimai praveda naujus patobulinimus ir pagerinimus. Mūsų Susivienijimas, išmokėjęs nariams jau aštuonis dividendus, gali pagrįstai pasididžiuoti, kad jis pirmąs tokius dividendus savo nariams pradėjo mokėti. Kitos organizacijos daug vėliau pradėjo tą daryti.

Turint omeny Susivienijimo nuveiktus darbus, kiekvienas lietuvis katalikas turėtų laikyt savo pareiga jame draustis ir čia drausti savo šeimas. Priklausydami prie Susivienijimo turėsite saugią sau ir savo šeimai apdraudą ir tuo pačiu laiku būsite lietuvių organizuoto fraternalinio, tautinio ir kultūrinio judėjimo ir veiklos dalyviais.

Mielos lietuvės -lietuviai! Katalikų Susivienijimas kviečia jus po savo vėliava.

KUN. ANTANAS KAUPAS, pirmininkavo Susiv. nuo 1899 m. 14-jo seimo iki 1901 m. 16-jo seimo ir redagavo oficiozą "Tėvynė".

"Gatvė, skirta lietuvių tautai" — šitaip per dvi skiltis paskelbė italų dienraštis "Gazzetta di Parma". Nurodyta, kad Bardi miesto savivaldybei nutarus, ligšiolinė Via Galleana dabar pavadinta Via Lituania. Bardi mieste yra gimęs kardinolas A. Samore, lietuvių ir lietuvių tautos bičiulis. (Elta)

Šiuo metu Lietuvos aukštosiose mokyklose galima įsigyti 130 specialybių. Populiariausios jų: prekybos ekonomika, visuomeninio maitinimo technologija, medicina, psichologija, žurnalistika, teisė, užsienio kalbos (ypatingai anglų kalba ir literatūra). (Elta)

P. p. O. ir J. Kajeckai 1971. X.7 d. dalyvavo Amerikos Lietuvių Tarybos rengtame priėmime, Mayflower viešbutyje, Washingtone, tikslu paminėti 20 metų sukaktį transliacijų lietuvių kalba per Amerikos Balsą.

Varšuvoje š. m. spalio mėn. pradžioje išleistas 17-tasis Lenkijos lietuvių laikraščio "Aušra" numeris.

PATRIOTINĖ KUN. ALEKSANDRO BURBOS VEIKLA

Įžymusis lietuvių patriotas kun. Aleksandras Burba buvo gimęs 1856 m. spalio 30 d., Pailių kaime, Kruopių parapijoj, Šiaulių apskrity. Sūnus Aleksandro ir Onos (Budavičiūtės) Burbų. Mokėsi Žagarėj, Šiauliuose.

Išėjus Vilniuje kunigų seminarija, Žemaičių vyskupas Beresnevičius 1882 m. spalio mėnesį 13 Kaune įšventė kunigu. Vikaravo Žasliuose, Vidiškėj, klebonavo Labanoroj, Švenčionių apskrity. Už lietuvišką veiklą rusų valdžia ištrėmė dviem metam į Gardino vienuolyną.

Nors vyskupas skyrė jam naujas vietas, bet jis apsisprendė vykti į JAV-tybes ir šią šalį pasiekė 1889 rugsėjo 6.

Dar Lietuvoje būdamas bendradarbiavo "Aušroje" ir kituose slaptai leidžiamuose patriotiniuose liet. leidiniuose.

Apie jo veiklą ir nuopelnus Susivienijimui, "Žvaigždė" Nr 15-tame (1911) tarp ko kito rašė:

Per seima Mahanoy'uj, lenkų šalininkai, tokie kaip velionis D.T.B., net su kėde prieš kun. Burbą šoko. Su susipratusiais lietuviais iš seimo pabėgęs kun. A. Burba ant trūkio, namon važiuodamas, buvo išrinktas kelių atstovų "Susivienijimo" pirmsėdžiu ir nekaipo visų Amerikos lietuvių vadovu 1890 m. spalio mėnesyje. Nors 'Susivienijimas' anuomet buvo mažutis, vos apie 200 narių turėjo, vienok ta pergalė lietuvių tėvynmeilių ant lietuvių naujalenkių dideliai įdrasino visus Amerikos lietuvius. "Vienybė", Juozo Paukščio Plymouth'e leidžiama, kurią kun. Burba pakėlė iš ignoracijos ir lenkomanijos purvyno, pastojo ne tik 'Susivienijimo', bet ir kun. Burbos ir visų lietuvių tėvynmeilių organu".

1889 m. spalio mėn. Scrantų vyskupas O'Hara paskyrė kun. A. Burbą bendros lietuvių ir lenkų parapijos klebonu Plymouth, Pa. Apie jo atliktą vaidmenį, ginant lietuvių teises, J. Jonas savo veikale "Lietuviai Amerikoje" (pusl. 66) taip rašo:

"Vyskupas kun. Burbai įsakė pamokslus sakyti lenkiškai ir lietuviškai, bet pirmą sekmadienį perskaičius lietuviškai evangeliją, lenkai iš bažnyčios išeidinėjo ir kai kurie nubėgę užrakino klebonijos duris, sakydami, kad jie litvino kunigo nenorį. Kunigas buvo priverstas apsigyventi privatiniuose namuose. Per tris savaites ir šiaip ir taip jis bandė lenkus su lietuviais sutaikyti, bet veltui. Dėl sutaikymo parsikvietė ir vyskupą. Bet kada vyskupas norėjo kunigą įleisti į kleboniją, lenkai duryse ir languose karabinus atstatę rėkė, kad nesiartintų, nes užmušią. Šitaip dalykams virtus, vyskupas, nenorėdamas matyt skandalą iškylant, leido lietuviams nuo lenkų atsiskirti, prisakydamas, kad lenkai lietuviams bent 2,000 dol. išsiskiriant atmokėtų. Bet lenkams tų pinigų neatmokant, lietuviai nutarė nors kelis brangesnius daiktus iš lenkų bažnyčios parnešti į savą, — ką jie ir padarė. Jie paėmė bene monstranciją, kieliką ir kelis arnotus. Iš to paskui kilo skandališka lenkų su lietuviais byla. Daiktai pasiliko lietuviams. Ant to kerštai neužsibaigė. Ne ką daugiau, kaip į mėnesį laiko po atskyrimui, 1 d. sausio 1890 m. mirė Jono Kudirkos dvi mergiukės, Elžbieta ir Magdalena. Reikėjo palaidoti. Lietuviai savo kapinių neturėjo. Išpuolė laidoti ant lenkiškų, ant kurių lietuviai lygiai su lenkais buvo išsimokėję. Bet lenkai kūnus ant kapinių laidoti neleido. Kunigas, negaudamas rodos, liepė atplėšti kapinių užraktus ir kūnelius palaidojo. Tada lenkai, po

KUN. ALEKSANDRAS BURBA, prezidentavęs Susivienijimui nuo 1890 metų 5-tojo seimo iki 1894 m. 9-jo seimo. Jam vadovaujant Susiv. galutinai nusikratė lenkininkų ir jų šalininkų įtakos, jis taipgi energingai kovojo už lietuvių bažnytines teises ir sustabdė bendrų lietuvių ir lenkų parapijų tolesnį kūrimą ir bažnyčių statymą.

vadovyste nekokio Vilčevskio atėję duobeles iškasė, o grabelius su kuolais sudaužę, iškėlė už tvoros. Toks barbariškas, žvėriškas pasielgimas visus neišpasakytai papiktino ir pažemino akyse čiagimių visus ateivius. Pašaukta policija, sugavusi vandalus ant šventos vietos, nemielaširdingai sudaužė ir pasodino į kalėjimą (Vien. Liet. 1889 m.).

"Trenksmu perkūno — rašo kitur tas pats J. Jonas — pasklido po Amerikos lietuviškąsias kolonijas žinia apie lietuviškai-lenkiškus Plymouth'e prietikius. Pasirodė, kad bažnyčios net ten, kur lietuvių skaitlius perviršino skaitlių lenkų, net lietuviškose pirmavietėse Hazletone ir Freelande buvo rašytos ant lenkiško vardo. Reikėjo pasiskubinti raštus pertaisyti, kol buvo laiko. Iš to ir prasidėjo anie pagarsėję tarp Amerikos lietuvių ir lenkų vaidai, pirmiau Pennsylvanijoj, o paskiau visoj Amerikoj. Tik Freeland'e Hazleton'e galima buvo bažnyčių raštus lietuviam pasavinti; visur kitur reikėjo bažnytinį turtą pavesti lenkam. Bet tas buvo ženklu skyrimosi lietuvių nuo lenkų. Sujudinti mūsiškiai tuoj pradėda tverti grynai lietuviškas parapijas: Mahanoy City, Shenandoah, Mt. Carmel, Shamokin, Wilkes-Barre, Scrantone, Philadelphijoj, Pittsburgh, Chicagoj, Waterbury ir t.t. Į tris metus nuo 1890 iki 1893 m. Amerikos lietuviai jau buvo nuo lenkų atsidalinę, buvo atskira tauta. Mes patys nepasijutome, kaip pastojome lietuviais, — kalba apie anuos laikus dabar ne vienas iš lietuvių."

Plačiau apie kun. A. Burbos darbus ir nuopelnus rašoma Susivienijimo Istorijoj (pusl 48, 73)

Įžymus patriotas, uolus lietuvių teisių gynėjas, kovotojas kun. Aleksandras Burba mirė 1898 m. kovo 27, tesulaukęs tik 41 metų ir kelių mėnesių. Savo darbais ir nuopelnais jis įamžino savo vardą Katalikų Susivienijimo ir lietuvių tautos istorijoje.

SOVIETŲ "ATSTOVAI" ŠNIPŲ KAILYJE

D. Britanijos vyriausybei neseniai "išprašius" iš krašto 105 sovietų diplomatus bei kitus pareigūnus, "N. Y. Times" spalio 3 d. laidoje paskelbė pavardes devynių sovietų "pareigūnų", anksčiau KGB ar GPU agentais buvusių JAV-se. Jų tarpe yra ir Ričardas K. Valgauskas, 1960-63 m., pagal dienraštį buvęs priskirtas prie J. Tautų sekretoriato. Tai dar vienas įrodymas, kad sovietų diplomatai, J. Tautų misijų nariai ar spaudos atstovai eina agentų pareigas. (Elta)

E. Gutauskas, iš Joniškio, baigęs konservatoriją, rugsėjo mėn. dainavo Fausto partiją Vilniaus operoje pastatytoje to paties pavadinimo operoje. (E)

LRKSA VEIKLA PLATI—ĮVAIRI

Nuo pat įsteigimo, Susivienijimas rūpinasi ne tik savišalpa, bet ir religine, tautine ir kultūrine veikla.

Šia proga kiek plačiau pakalbėkim apie organizacijos tautinę ir kultūrinę veiklą.

Dar Susivienijimui nesustiprėjus, jau penktame seime, įvykusiam 1890 metais Mahanoy City, Pa., nutarta leisti naudingas knygas ir neužilgo išleista "Visuotina Istorija", "Kražių skerdynė ir jos pasekmės," grafo Lelyvos parašytas veikalas "Lietuvių tautos būklė rusų imperijoje". Susivienijimas skyrė pinigus išleisti lietuviškams mokykloms pirmuosius vadovėlius, žemėlapius.

22 seime, įvykusiam 1907 metais Worcester, Mass., nutarta įvesti kiekvienam nariui į metus 10 centų mokestį tautiškiem katalikiškiem reikalam. Iš susidariusio fondo skirta aukos Lietuvos švietimo draugijoms ir įstaigoms, būtent, Žiburio, Saulės, Vilniečių Rytui, Lietuvių Dailės draugijai, Lietuvių Informacijos biurui Paryžiuje, kurs laužė pirmuosius ledus informuojant kitas tautas apie Lietuvą ir jos padėtį.

Susivienijimas aukomis ir paskolom su mažom palūkanom rėmė Šv. Kazimiero, Šv. Pranciškaus seserų ir kitus liet. vienuolynus.

30 seime, įvykusiame 1915 metais birželio mėn. Scranton, Pa., nutarta remti Katalikų Federaciją mokant į jos įsteigtą Tautos fondą po 6 centus į metus nuo nario.

Susivienijimas stipriai prisidėjo prie pirmojo pasaulinio karo nusiaubtos Lietuvos žmonių šelpimo ir prie laisvės ir nepriklausomybės iškovojimo akcijos.

Antrojo pasaulinio karo audroms ir okupacijoms nusiaubus Lietuvą ir išplėšus tautai laisvę ir nepriklausomybę, mūsų Susivienijimas buvo ir tebėra pirmose kovos eilėse. Jis sulig išgalių prisideda piniginėmis aukomis ir duoda savo rinktinius žmones vadovauti išlaisvinimo akcijai.

Susivienijimo oficialūs organai

Nuo pat organizacijos įsteigimo iki šių dienų Susivienijimas neapsiėjo be oficialaus organo. Pirmuoju oficiozu buvo Plymouthe ėjusi "Vienybė Lietuvninkų", kurios leidėju buvo pirmasis Suivienijimo generalinis sekretorius Juozas Paukštys. 1895 metais 10 seime buvo nutarta leisti nuosavą laikraštį, kurs pavadintas, "Tėvynė"; 1902 metais 17 seime nutarus "Tėvynę" uždaryti, nusisamdyta "Žvaigždė"; 1910 metais organu pasirinktas savaitraštis "Draugas"; 1916 metais 21 seime, Philadelphia, Pa., nutarta New Yorko apylinkėje įsigyti nuosavą namą ir leisti nuosavą laikraštį. Įgyvendinus minėto seimo nutarimą, 1917 m. gegužio 17 d. išleistas pirmasis "Garso" numeris. Pirmuoju "Garso" redaktorium buvo Julius Kaupas; antruoju iš eilės Leonardas Šimutis, kuris "Garsą" redagavo nuo 1918 metų gegužės 16 d. iki 1926 metų balandžio pradžios; iš eilės trečiasis redaktorius Matas Zujus "Garsą" pradėjo redaguoti 1926 metais balandžio pradžioje ir teberedaguoja po šiai dienai.

1926 metų pavasarį Suvienijimo centro įstaiga iš Brooklyno buvo perkelta į Wilkes Barre, o laikraštis "Garsas" buvo perkeltas 1930 metais sausio pradžioje.

Pažymėtina, kad organizacijos nariai atskirų mokesčių už savo laikraštį nemoka, leidimo išlaidos yra mokamos iš Lėšų fondo. Laikraštis ir 1956 m. išleista Susivienijimo istorija taipgi yra didelis įnašas į kultūrinį lobyną.

JAV-bių LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS 20-ties METŲ SUKAKTIS

JAV Liet. Bendruomenės Tarybos išleistam bendralaišky Nr. 8 išspausdintas toks pranešimas:

JAV Lietuvių Bendruomenė jau švenčia savo dvidešimtmetį nuo jos įsteigimo 1951 lapkričio 18 dieną New Yorke, kada buvo paskelbtas JAV LB Aktas:

JAV LB AKTAS

Loko priimtas, paskelbtas JAV LB šventėje ir jos dalyvių iškilmingai pasirašytas

1951.XI.18 New Yorke

Tūkstantis devyni šimtai penkiasdešimt pirmaisiais nuo Kristaus gimimo, septyni šimtai pirmaisiais nuo Lietuvos krikšto, šimtas septyniasdešimt šeštaisiais nuo Jungtinių Amerikos Valstybių nepriklausomybės paskelbimo, trisdešimt ketvirtaisiais nuo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo, dvyliktaisiais Lietuvos okupacijos ir vienuoliktaisiais Lietuvių Tautos genocido metais

Jungtinių Amerikos Valstybių lietuviai, džiaugdamiesi žmoniško ir laisvu gyvenimu šiame krašte ir, kaip lietuviai bei lietuvių kilmės amerikiečiai, norėdami

a) aktyviai dalyvauti JAV gyvenime ir įsijungti į jų kovą prieš internacionalinį komunizmą;

b) veikliai prie to gyvenimo prisidėti savo kultūrinėmis ir tautinėmis savybėmis bei lietuviškaisiais papročiais;

c) bičiuliškai palaikyti giminingumo simpatijas su lietuviais už Jungtinių Amerikos valstybių ribų ir

d) pareigingai remti Lietuvos laisvinimo kovą ir Lietuvių Tautos gelbėjimo pastangas,

nuoširdžiai išreiškia savo tautinį solidarumą Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenėje.

New Yorkas, N. Y.
1951 m. lapkričio 18 d.

Aktą paruošė, priėmė ir šventės dalyviams pateikė Laikinasis Organizacinis Komitetas, pirmininkaujamas prelato Jono Balkūno.

Vėliau, 1952 metų vasario mėnesio 14 dieną Connecticuto valstybėje JAV LB buvo įregistruota (inkorporuota). Dokumentus pasirašė John Balkūnas, Peter J. Vileisis, Walter M. Chase, Frank J. Monchun ir Antanas K. Saulaitis.

Sveikiname visus JAV LB Kūrėjus, bet ypatingai sveikiname ir džiaugiamės dabartinėje JAV LB taryboje turėdami du iš jų — tai **Prelatą Joną Balkūną ir dr. Petrą Vileišį**...

Spalio 19 d. Varšuvoje atidaryta Lietuvos meninės fotografijos paroda. Lietuvos foto menininkų darbai bus rodomi ir kituose Lenkijos miestuose.

Komp. A.J. Aleksiui 85 metai amžiaus

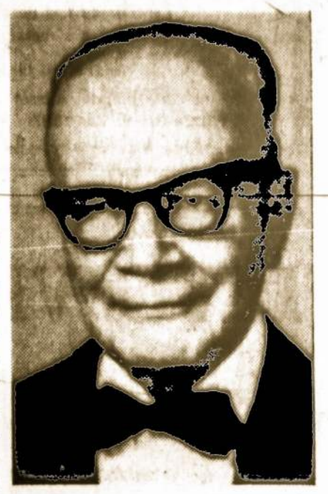

Įžymus visuomenininkas, ilgametis LRKSA ir daugelio kitų katalikų ir bendrinių patriotinių organizacijų veikėjas, muzikas kompozitorius Aleksandras J. Aleksis sulaukė 85 metų amžiaus.

Yra gimęs 1886 m. spalio 10 d. Pėdiškių kaime, Krosnos valsčiuje, Marijampolės apskrity.

Muzikos mokslus ėjo Varšuvos konservatorijoj, kurią užbaigęs 1913 m. atvyko į JAV. Kaip muzikas vargoninininkas, sėkmingai darbavosi Brooklyn, Springfield, Ill., Chicagoje, Detroite ir 47 metus darbuojasi Waterbury. Visur turėjęs didelį pasisekimą, ypatingai jaunimo tarpe.

Sukaktuvininkas yra sukūręs himną Lietuvos Vyčiam ir daugybę dainų ir giesmių.

Jis yra pergyvenęs ir labai sunkių dienų: 1929 m. Chicagoje nuo širdies smūgio mirė mylima žmona Pranciška Nautautaitė, o pora metų atgal automobilio nelaimėj žuvo vienintelis sūnus pasižymėjęs radijo programų vedėjas, antrojo pasaulinio karo veteranas, tarnavęs oro laivyne, majoras Norbertas Vytautas Aleksis, 51 m. amžiaus.

Mielam sukaktuvininkui ilgiausių metų!

Alytiškių skundas Brežnevui

Praeitam "Garso" numery rašėm apie Prienų parapijos tikinčiųjų skundą aukščiausiems Kremliaus vadovams dėl žiaurios Bažnyčios ir tikinčiųjų priespaudos, o spalio pabaigoj vėl iš pačios Maskvos paskleista žinia, kad 1190 Alytaus distrikto tikinčiųjų pasirašę ir pasiuntę protesto pareiškimą komunistų partijos vadui Leonid Brežnev. Protesto turinys tas pats — gražinkit tikintiesiem tikėjimo laisvę kurią garantuoja sovietinė konstitucija.

Lietuvos foto menininkai apdovanoti premijomis, tarptautinėse parodose Prancūzijoje (V. Butyrinas), Italijoje, Salerno mieste (A. Streleckis, J. Veselovas), Čekoslovakijoje, Ružumberoko mieste (A. Sutkus, A. Macijauskas ir J. Valvelis).

Du Kauno mokslininkai šiomis dienomis lankosi užsienio kraštuose — prof. dr. J. Blužas lankosi Anglijoje, Danijoje ir Švedijoje, gi Kauno Medicinos instituto prof. J. Brėdikis išvyko į Vokietijos Fed. Respubliką. Abu numato skaityti paskaitas. (Elta)

Kiekvienam lietuviui patartina įsigyt
LRK SUSIVIENIJIMO ISTORIJĄ
PARAŠĖ DR. PROF. ANTANAS KUČAS
370 pusl., daug nuotraukų

Skaitydami Susivienijimo Istorija susipažinsit su pirmųjų lietuvių ateivių pergyvenimais, vargais ir rūpesčiais; susipažinsit su pirmųjų draugijų, organizacijų, parapijų, švietimo, kultūrinių ir ekonominių įstaigų steigimu; taipgi susipažinsit su Susivienijimo nueitais keliais, veikla ir nuopelnais savišalpos, religinėje, kultūrinėje ir tautinėje srityse.

KAINA: kietais virželiais $3.00; minkštais — $2.00

UŽSISAKANT KREIPKITĖS SUSIV. CENTRO ĮSTAIGON:

P. O. Box 32 (71-73 S. Washington Str.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

LRKSA GIMĖ WYOMING KLONY

Sekmadienį, lapkričio 28, Knights of Columbus salėje, 33 W. Northampton Str., Wilkes Barre, Pa., rengiamas iškilmingas LRKSA 85 metų sukakties minėjimas.

Šį minėjimą rengia komitetas sudarytas iš Wyoming klony gyvenančių direktorių, 5-tos apskrities viršininkų ir vietinių kuopų atstovų.

Vietinio rajono Susivienijimo nariai turi pagrindą didžiuotis Susivienijimu ir jo nuveiktais darbais, kadangi organizacija yra gavusi pradžią šiame rajone. Jos steigiamasis seimas įvyko 85 metais atgal, būtent 1886 metais lapkričio 22 d. Sobieski salėje, Plymouth, Pa. Vyriausiais Susivienijimo organizatoriais ir kūrėjais buvo šiame rajone gyvenę veikėjai. Jų tarpe pažymėtini šie: vyriausias organizatorius ir pirmasis prezidentas kun. dr. Antanas Varnagiris, Plymouth, Pa.; pirmasis generalinis sekretorius, pirmojo Susivienijimo organo "Vienybės Lietuvninkų" leidėjas Juozas Paukštys, Plymouth, Pa., pirmasis iždininkas Antanas Pajaujis, Plymouth; Knygnešys Andrius Tepliušis, Pittston, Pa.; Vincas Semsys seime atstovavęs Šv. Kazimiero dr-ją, Plymouth ir Mykolas Totorius atstovavęs Šv. Vaitiekaus dr-ją, Plymouth.

Tais laikais Jungtinėse Amerikos Valstybėse gyvavo iš viso 9 liet. pašalpinės draugijos, gi steigiamajam seime dalyvavo šešių draugijų atstovai.

Iš nedidelio skaičiaus veikėjų padarytos pradžios, jų pastangomis įsteigto Susivienijimo, išsivystė pažangi organizacija nuveikusi daug didelių darbų ne tik savo narių ir jų pašalpgavių naudai, bet ir visos Amerikos lietuvių visuomenės ir senosios tėvynės Lietuvos naudai. Susivienijimas per 85 metus išmokėjęs pomirtinėmis, pašalpomis, labdarybės ir kitomis aukomis arti devynių milijonų dolerių. Nesunku įsivaizduoti, kiek per ta laiką Susivienijimas yra prisidėjęs prie sumažinimo lietuviškų šeimų vargų ir sielvartų, ypatingai sunkiais momentais, mirimų ir ligų atvejais.

Šia proga pravartu pažymėti, kad Wyoming klonis davė ne tik Susivienijimą, bet ir kitas labai svarbias organizacijas ir įstaigas. Šiame rajone buvo įsteigta Katalikų Federacija; savaitraštis "Draugas", kurs 1912 metais buvo perkeltas į Chicagą, o perėmus jo leidimą Tėvams Marijonams 1917 metais buvo paverstas dienraščiu ir šiandien jis yra pats žymiausias lietuvių dienraštis laisvame pasaulyje.

Taipgi svarbu pažymėti, kad šio rajono lietuvių veikėjų iniciatyva ir pastangom buvo išgauta JAV-tybių vyriausybės leidimas pravesti visoje šalyje viešąją rinkiliavą pirmojo pasaulinio karo nusiaubtos Lietuvos žmonių šelpimui. Ta viešoji rinkliava įvyko 1916 metais lapkričio 1 d. Iš viso buvo surinkta 176,000 dol. ir pirmą kartą taip plačiai buvo pagarsintas Amerikos lietuvių ir Lietuvos vardas JAV.

Tad ne pro šalį užbaigti mūsų tautos himno žodžiais: "Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia".

Mirė K. S. Karpius

Cleveland, Ohio. Trečiadienį spalio 20, po širdies smūgio, mirė senosios kartos veikėjas, visuomenininkas, žurnalistas, autorius Kazys S. Karpius, 76 metų amžiaus.

Velionis buvo gimęs 1895 metais rugpiūčio 20, Baptinos dvare Babtų valsčiuj, Kauno apskrity. Į JAV atvažiavo 1909 metais. Užbaigęs aukštesniąją mokyklą, ekonomijos ir literaturos mokslus studijavo Western universitete. Kurį laiką ben dradarbiavo, rašydamas eilėraščius "Draugui" ir "Keleiviui". 1919 metais pradėjo redaguoti savaitraštį "Dirvą", kuri 1935 metais perėjo jo nuosavybėn ir ją leido iki 1948m. Dabar Dirvą leidžia bendrovė.

Velionis buvo tautininkų srovės veikėjas. Jis buvo jų srovės atstovu pirmojo pasaulinio karo laiku sudarytoje Lieauvių Tautos Taryboje ir antrojo pasaulinio karo laiku sudarytoje Amerikos Lietuvių Taryboje.

Jis yra parašęs daug įvairaus turinio, o daugiausia istorinio, apysakų ir romanų, taipgi scenos kūrinių.

Jis daug pasidarbavo steigiant Clevelande Lietuvių Kultūros Darželį, kuriame išstatyti poeto Maironio, dr. Basanavičiaus, Lietuvos himno autoriaus Vinco Kudirkos ir kitų biustai.

LRKSA 160 KP. MINĖJO SUKAKTĮ

Chicago, Ill. 1971 metais, spalio 23, vakare, Balio Pakšto svetainėje, 160 kuopa surengė susiartinimo vakarienę-banketą. Siam parengimui daugiausia pasidarbavo Stasys Juras, K. Ulevičius, F. Sireicikas, V Rusteikis, K. Bertulienė ir B. Rusteikienė.

Pagrindiniu rupesčiu buvo kviesti kuodaugiausia svečių, tiek Susivienijimo narių, tiek prijaučiančių ir sudaryti jaukią nuotaiką. Geresniam pasisekimui visi to rengimo komisijos nariai platino bilietus, taipgi talkininkavo Br. Macnorienė, Br. Glambienė, A. Povilaitis, jur. Pet. Jakubka ir J. Litvinas.

Vakarienėj atsilankė virš šimto dalyvių, kurių tarpe matėsi garbės svečias Susivienijimo prezidentas L. Šimutis.

Vakarą atidarė kuopos pirmininkas St. Juras, pasveikino gausiai atsilankiusius svečius, padėkojo už jų dėmesį. Trumpai priminė, kad Susivienijimas šiemet švenčia 85 metų sukakti ir čia pat pristatė veteranus L. Šimutį ir Igną Sakalą.

Sekė malda, kurią sukalbėjo kuopos dvasios vadas kun. dr. Vytautas Bagdanavičius. Po to visi sotinosi šeimininkių rūpestingai paruošta vakariene.

Bankete visus linksmino Balio Pakšto vadovaujamas orkestras. Buvo malonu stebėti ir prezidentą Šimutį šokant valsus ar polkutes, nes, anot jo, "žmogus nesensta, jeigu tos senatvės sau neperša, bet visad stengiasi būti darbingu".

V. Rusteikiui vadovaujant, išpildyta programėlė. Pats vadovas, pritardamas pianu, padainavo keturias daineles; "Netilstanti daina," "Sapnavau sodą" (partizano daina), "Gegutėlė ir "Tėviškės žvaigždė", kuriai jis pats parašė žodžius ir muziką. Jos dukrelė Lidija Rusteikytė išpildė pianu "Atspindžiai vandenyje". Tėvui ir dukrelei dalyviai padėkojo ilgais plojimais.

Vakarienės šeimininkės K. Bertulienė ir Br. Rusteikienė
Nuotr. Petro Macnoriaus

Dovanų išleidimui vadovavo K. Ulevičius. Dalį dovanų davė Susivienijimo nariai, kitas — geraširdžiai lietuviai prekybininkai. Užbaigus "Laimės šulnį", K. Ulevičius prašė svečius, kurie nėra Susivienijimo nariai, kad jie nariais taptų.

Besivaišinančių ir besilinksminančių tarpe sukinėjosi Petras Macnorius, foto mėgėjas, kuris, lyg tas Šv. Jono vabalėlis, savo blikčiojimais atkreipdamas dėmesį.

Gera ir malonu buvo stebėti, kad rengėjų pastangos nebuvo apviltos. Jų balsas buvo išgirstas. Visi išsiskirstė geroje nuotaikoje.

Ateityje kuopa, padrasinta pasisekimu, galės didesniu ryžtu daugiau patenkint atsilankiusius ir jų tikrai neapvils.

160 KUOPOS SUSIRINKIMAS

Metinis 160 kuopos narių susirinkimas įvyksta 1972 m. vasario 6 d., pirmą valandą po pietų, Šv. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos mokyklos patalpose. Susirinkimas bus labai svarbus visiem nariam, nes be valdybos rinkimo bus renkami kuopos atstovai į 1972 m. Susivienijimo 65 seimą.

Kp. Korespondentas

LRKSA 85 metų sukakties
Naujų narių vajus
VAJUS TĘSIS IKI 1972 METŲ 65-tojo SEIMO
Reguliarūs komisai ir didelės dovanos laimėtojams

Direktorių Taryba metiniam susirinkime, įvykusiam 1971 m. balandžio mėn. 28-30 dd. centro įstaigos patalpose, Wilkes-Barre, Pa., plačiai apsvarsčiusi Susiv. reikalus, priėjo išvados, kad vienas iš geriausių būdų paminėti garbingą Susivienijimo sukaktį yra didinimas narystės ir čia pat priėmė tokį naujų narių vajaus planą.

Vajui vadovauja Susiv. centras, kooperuojant Vajaus komisijai.

Informacijos teikiamos, propaganda vedama ir daviniai skelbiami "Garse", specialiais biuleteniais iš centro ir per kitus Susivienijimui prieinamus ir palankius laikraščius.

Vajaus metu naujai suorganizuotų kuopų nariai priskaitomi prie vajaus kontesto, organizatoriaus kreditan.

KOMISAI IR SPECIALIOS DOVANOS

Už sukaktuviniam vajuj įrašytus naujus narius skiriami reguliarūs komisai ir specialios piniginės dovanos.

Pirmoji pinignė dovana — $300.00 bus išmokėta, jei bus įrašyta nemažiau 60 naujų narių (surinks 600 balsų). Tokio skaičiaus nei vienam organizatoriui neįrašius pirma dovana atkris.

II-ji dovana — $150.00, turi įrašyti nemažiau 30 naujų narių;
III-ji dovana — $100.00 — 25 narius;
IV-ji dovana — $75.00 — 15 narių;
V-ji dovana — $50.00 — 10 narių;
VI-ji dovana — $25.00 — 5 narius.

Aukščiau nustatytas specialias dovanas gaus bile kuris organizatorius įrašęs nurodytą skaičių naujų narių.

Vajaus laiku bile kurioj kuopoj gali susitarę darbuotis kad ir keli prirašinėtojai (organizatoriai) ir sujungtais daviniais lengviau sudaryti nustatytas naujų narių kvotas ir laimėti dovanas.

Vajui užsibaigus bus paskelbti pilni daviniai organe "Garse", taipgi geriausia pasidarbavusių bus dedamos nuotraukos su atitinkamais paaiškinimais.

Direktorių Taryba ir Vajaus komisija kviečia kuopų veikėjus naujų narių įrašymo darban.

Už kilnų darbą jūsų laukia komisai ir specialios dovanos.

Direktorių Taryba ir Vajaus komisija

ISTORINĖ KNYGA— "AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA"

Tokiu pavadinimu, 500 puslapių, kietais viršeliais knygą šiomis dienomis išleido Amerikos Lietuvių Taryba paminėti 30 metų gyvavimo ir intensyvios veiklos vadovaujant Lietuvos išlaisvinimo akcijai, sukaktį.

Knygą parašė 25 metus tarybai pirmininkavęs, dabartinis jos garbės pirmininkas, ilgametis Katalikų Susivienijimo prezidentas ir kitų organizacijų steigėjas ir vadovas, buvęs ilgametis dienrašio "Draugo" redaktorius, visuomenininkas ir nuoširdus patriotas Leonardas Šimutis.

Pats daugiausia prisidėjęs prie knygos sta[illegible] no, tiek metus [illegible] Lietuvos išlaisvinimo akcijos [illegible] gavo archyve sukaupė gausybe medžiagos ir ją dar papildęs iš kitų autentiškų šaltinių, sukoncentravo į stambų leidinį, kuris visais laikais rodys ir liudys lietuviams ir kitataučiams ką veikė ir dar tebeveikia organizuoti Amerikos lietuviai užgriuvus Lietuvą didžiausiai jos margaspalvėje istorijoje tragedijai, atėmusiai tautai brangią laisvę nepriklausomybę, atnešusiai priespaudą, neapsakomas kančias, išprievartavimus ir materialinį skurdą.

Knygoje aprašymais ir dažnais atvejais nuotraukomis pavaizduoti tarybos ir kitų veiksnių žygiai — audiencijos pas JAV-tybių prezidentus Baltuose Rūmuose, pas kitus aukštuosius vyriausybės pareigūnus, Kongreso lyderius, valstybių gubernatorius, žymesnių miestų majorus ir kitus valdininkus; tarybos vaidmuo Kersteno rezoliucijos Kongrese pravedimo ir Lietuvos užgrobimo tyrinėjimo reikalais; tarybos prisidėjimus prie Bendrojo Amerikos Liet. Salpos Fondo ir Liet. Bendruomenės organizavimo; visų tarybos sušauktų Amerikos Lietuvių Visuotinių Kongresų ir jų darbų aprašymai; bendrų žygių su latvių, estų ir kitų tautybių veiksniais aprašymai, tarybos statutas ir daug kitokių priedų.

Angliškame skyriuje trumpas aprašymas Lietuvos praeities, pirmojo pasaulinio karo padarinių, Lietuvos nepriklausomybės atstatymo ir amerikiečių lietuvių ekonominė ir politinė talka; Lietuvos progresas iki antrojo pasaulinio karo; pasaulinio karą padariniai — sovietų-nacių slaptos sutartys, brutalus Lietuvos pavergimas, areštai, deportacijos, tikėjimo ir tikinčiųjų persekiojimas, kiti išprievartavimai; originalūs tekstai memorandumų ir laiškų prezidentams, valstybės departamentui, kongreso vadovams ir kiti istorinės reikšmės priedai ir dokumentai.

Knygos kaina 10 dol. Pelnas A. L. Tarybai vesti tolesnę kovą Lietuvos išlaisvinimui. Knygą galima įsigyti Garso administracijoj: P. O. Box 32 (71-73 So. Washington Str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

MIRĖ DR. LEONAS BISTRAS

Dr. Leonas Bistras

Šių metų spalio mėn. 22 d. Kaune mirė įžymus valstybininkas, politikas, publicistas, Krikščionių demokratų lyderis dr. Leonas Bistras.

Velionis buvo gimęs 1890 m. spalio 20 Liepojoj. 1911 metais baigė Liepojos gimnaziją; Genevos ir Tartu universitetuose studijavo medeciną. Kilus pirmajam pasauliniam karui jis, kaip medikas, buvo mobilizuotas rusų kariuomenėn.

1918 metais spalio mėnesį grįžo Lietuvon, buvo vyriausybės oficiozo "Lietuva" vyriausiu redaktorium ir ėjo kitas aukštas pareigas.

1921 metais Friburgo, Šveicarijoj, universitete baigė filosofijos mokslus ir įgijo daktaratą. Kurį laiką profesoriavo Lietuvos universitete. Dėstė teologijos, filosofijos ir kitus mokslus.

Jis yra buvęs seimo pirmininku, ministeriu pirmininku, krašto apsaugos ministeriu ir ėjęs užsienio reikalų ministerio pareigas.

Jis taipgi yra buvęs dienraščio "Ryto" redaktorium.

Veikė pavasarininkuose, ateitininkuose ir kitose katalikiškose organizacijose. Redaguodamas laikraščius ir bendradarbiaudamas daug rašė politiniais, kultūriniais ir kitais klausimais. Jo straipsniai pasižymėdavo brandumu ir puikiu stilium. Jis taipgi buvo įžymus kalbėtojas.

1940 metais liepos mėn. jis buvo suimtas okupantų ir išvežtas į Rusijos gilumą. Palūžus sveikatai, bolševikai leido sugrįžti į Lietuvą, bet visą laiką buvo stopiai sekamas. Jis buvo tikras kankinys, kentėjęs už savo tautą.

Mirė Pola Lukas-Tendžiulytė

Š. m. spalio 29 Long Beach California, mirė buvusi Lietuvos dramos teatro artistė Pola Lukas Tendžiūlytė. Jos kūnas buvo parvežtas Chicagon, pašarvotas direktoriaus Donaldc Petkaus įstaigoje, o lapkričio 4 po gedulingų pamaldų Šv. M. Marijos bažnyčioje palaidota Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Velionė buvo gimusi 1900m. rugpiūčio 10 Rygoje.

Iš jaunų dienų linko prie lietuviškų vaidinimų. Šioje srityje ji buvo tiek išsilavinusi ir įgijusi patyrimo, kad 1920 metais jau dalyvavo dramos teatro Kaune statomuose veikaluose. Atvykusi į JAV dalyvavo artisto ir režisieriaus Juozo Vaičkaus suorganizuotoj ir vadovaujamoj dramos teatro vaidilų grupėje ir su vaidinimais lankė žymesnes lietuvių kolonijas. Dar yra vyresnės kartos lietuvių, kurie prisimena Polos Tendžiūlytės sceninius pasirodymus.

MEŠKIUKAS RUDNOSIUKAS

Gražūs **Vytės Nemunėlio** eilėraščiai ir patrauklios **V. S. Stančikaitės** iliustracijos vaikams ir jaunimui. Išspausdinta geram popiery. Trečioji laida. Išleista "Lietuvių Dienų" leidyklos 1966 m.

Kaina $3.00.

Galima įsigyti **"Garso" administracijoj:** P. O. Box 32 (71-73 So. Washington str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

A.L. TARYBOS DELEGACIJOS ŽYGIAI WASHINGTONE

ALT pirmininkas dr. K. Bobelis ir vicepirmininkas dr. K. Laurkas spalio 6 ir 7 dienomis buvo Washingtone, kur turėjo visą eilę pokalbių.

Trečiadienio rytą dr. K. Bobelis aplankė pulk. K. Škirpą ir kalbėjosi su žurnalistu Trohan, o popietę jis praleido Lietuvos pasiuntenybėje pasitarimuose su min. J. Kajecku ir dr. S. Bačkiu. Vakare Amerikos Lietuvių Tarybos biure įvyko Bendrojo Baltijos Komiteto posėdis, dalyvaujant latvių, estų ir lietuvių atstovams, kurių tarpe buvo ir dr. Jonas Genys, Maryland universiteto profesorius. Posėdyje buvo svarstoma, kokių tolimesnių žygių imtis, kad praeitų per Atstovų Rūmus etninių grupių studijų centrų įstatymas; svarstyt pabaltiečių kalbomis radijo transliacijų iš Madrido problemos; aptartos galimybės gauti pabaltiečių kalbomis transliacijas per Radio Liberty stotis ir kalbėta apie Europos saugumo konferencijai pasiruošimą.

Ketvirtadienio rytą 10 val. ALT atstovus priėmė prezidento Nixono specialus patarėjas tautinių grupių reikalams p. George Bell. Pusvalandį užtrukusiam pokalbyje, be kelių specialių reikalų, buvo bandoma išsiaiškinti dabartinės administracijos naudojamą Baltijos valstybių atžvilgiu politikos formavimo procesą, turint galvoj Valstybės departamentą ir šalia jo esantį didžiulį prezidento patarėjų štabą užsienio politikos ir krašto apsaugos reikalams.

Iš Baltųjų Rūmų įstaigų pastato ALT atstovams teko skubėti į Valstybės departamentą, kur jiems 11 val. buvo paskirtas susitikimas su Valstybės pasekretorium Europos reikalam p. Hillenbrand. Šiam esant išvykusiam į Europą dalyvauti NATO konferencijoj, Tarybos atstovus priėmė p. Hillenbrand pavaduotojas p. Richard T. Davies. Šis pokalbis jau užtruko virš pusantros valandos, dalyvaujant Baltijos valstybių skyriaus viršininkui p. Martin, kuris stropiai užsirašinėjo į savo bloknotą keliamus klausimus.

Didelę dalį laiko užėmė diskusijos, kaip galima būtų papildyti Baltijos valstybių diplomatines ir konsularines atstovybes jaunesniais žmonėmis, kad užtikrinus jų tolimesnį gyvavimą, kuris yra lygiai svarbus, tiek vergijoj gyvenančių Baltijos tautų žmonėms, tiek ir jų laisvame pasaulyje gyvenantiem tautiečiam. Ponas Davies pažadėjo dėl šio reikalo atsiklausti Valstybės departamento teisinių ekspertų nuomonės ir pasiūlė Tarybai pristatyti savo memirandumą siūlant, kaip galima būtų šį klausimą išspręsti, vadovaujantis ligšiolinais tarptautinės teisės precedentais.

Pokalbio eigoj buvo bandyta aiškintis, ką galima būtų toliau daryti dėl Simo Kudirkos likimo.

Pabaigoj buvo paliestas ir Baltijos tautų bylos Jungtinėse Tautose iškėlimo klausimas.

Ketvirtadienio vakare Tarybos atstovai dalyvavo Amerikos Balso lietuvių skyriaus suruoštam Mayflower viešbučio colonial salėje priėmime, minint to skyriaus dvidešimties metų veiklos sukaktį. Į tą priėmimą atsilankė visa eilė aukštų Amerikos valdžios pareigūnų, kitų tautinių grupių atstovų, Lietuvos pasiuntinybės žmonės ir kelios dešimtys Washingtono lietuvių. Iš Čikagos į šį priėmimą buvo atskridęs ir buv. ALT pirmininkas inž. Antanas Rudis.

ALT Centro Valdyba

Mielas Tautieti, drauskis LRK Susivienijime

LRKS yra tvirta, saugi lietuvių fraternalinės apdraudos organizacija. Turtas siekia 3 milijonus dolerių.

Turi moderniškus apdraudos planus pilnamečiams ir jaunamečiams:

- 20 metų mokėjimo — 20 Year Payment Life
- 20 metų taupymo — 20 Year Endowment
- Taupymo iki 65 metų — Endowment at Age 65
- Mokėjimo iki 85 metų — Life Paid Up at 85 (tik pilnamečiams).

Susivienijimas turi ir priedinius draudimus už mažus mokesčius. Aplikantai nuo 16 iki 40 metų, nuo $500.00 iki $2000.00 apdraudai priimami be medikalinės egzaminacijos—sveikatos patikrinimo.

Susidomėję apsidraudimu Lietuvių R. K. Susivienijime, kreipkitės į jūsų kolonijoj gyvuojančios kuopos sekretorių, arba į Susivienijimo centrą išpildant žemiau paduotą kuponą.

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE
P.O. Box 32 (71-73 So. Washington St.)
Wilkes-Barre, Pa. 18703

Esu susidomėjęs apsidraudimu Liet. R.K. Susivienijime

Vardas, pavardė .....

Adresas .....

..... (Zip Code).....

Jeigu norėtut priklausyt jūsų kolonijoj gyvuojančion Susivienijimo kuopon, centras paišys šį kuponą kuopos sekretoriui, kurs asmeniai atlankęs suteiks paaiškinimų, patarimų ir atliks reikalingus formalumus. Malonėkite atsakyt: ..... (taip arba ne).

Jeigu panorėsit įsirašyt centrinėn kuopon, tada ir narystės mokesčius siųsit tiesiog į centrą. Malonėkit atsakyt: ..... (taip, arba ne).

LR.K. Susivienijimo Direktorių Tarybos Susirinkimo Protokolas

1971 m. rugsėjo 30, Wilkes Barre, Pa.

LRKSA viršininkų ir direktorių pusmetinis susirinkimas įvyko Susivienijimo centro įstaigos patalpose, 71-73 So. Washington St., Wilkes Barre, Pa.

Pirmąjį posėdį atidarė veikiantysis sekretorius adv. Thomas E. Mack 9:45 A.M.

Malda sukalbėjo dvasios vadas prel. J. F. Baltusevičius.

Dalyvauja: dvasios vadas prel. J.F. Baltusevičius, viceprezidentas ir veikiantysis sekretorius adv. T. E. Mack, iždininkė Leocadija Donarovich, iždo globėjai Vito A. Jucius ir dr. Vl. Šimaitis, daktaras kvotėjas dr. A. J. Valibus, direktoriai Pranas J. Katilius, Alvera Balanda ir Bronius Bobelis; nedalyvauja prez. L. Šimutis; dalyvauja redaktorius Matas Žujus.

Adm. Mack paaiškino, kad jis gavęs šaukimą telefonu nuo prez. L. Šimučio, kad jis dalyvauja mirusio Lietuvos generalinio konsulo dr. P. Daužvardžio laidotuvėse ir dėl tos priežasties negalės dalyvauti pirmos dienos posėdžiuose. L. Šimutis taipgi prašė kad jį pavaduotų prel. J. F. Baltusevičius pirmininkaujant pirmos dienos posėdžiuose.

Adv. Mack pasiūlė, kad Mrs. Donarovich šiame susirinkime užimtų užrašų sekretorės vietą.

Prel. J. F. Baltusevičius, užėmęs pirmininko vietą pasveikino visus tarybos narius ir pakvietė maldai už a.a. dr. Petro Daužvardžio vėlę.

Viršininkų ir direktorių raportai

Dvasios vadas prel. J. F. Baltusevičius raportavo žodžiu. Jis pareiškęs, kad kaip dvasinis direktorius problemu neturėjęs. Bet kaip Egzekutyvio komiteto narys, dalyvavęs visuose susirinkimuose. Visi direktoriai gauna užrašų kopijas ir yra informuojami apie komiteto pastangas ir veiklą. Diskusuojant kitus reikalus jis pareikš savo nuomonę. Naujų narių vajaus reikalu, jis apgailestavęs, kad dėl atostogų ir vasaros nepalankaus oro nepasiekęs tokių davinių, kokių norėjęs. Prel. savo raportą užbaigė prašymu Dievo palaimos, išminties ir globos spręsti mūsų organizacijos problemas.

Pirmininkas pakvietė raportuoti viceprezidentą ir veikiantį sekretorių adv. Th. E. Mack.

REPORT OF THOMAS E. MACK, ESQ., VICE-PRESIDENT AND ACTING SECRETARY

Dear Board Members:

Once again I have the privilege of making an interim report to you of our activities since the last Board Meeting, April 28, 1971.

Many of the matters which were assigned to the Executive Committee have been completed or are in the process of completion.

PENSION

Since the last Board Meeting, former Secretary, William Kvetkas, has applied to participate in the pension plan and is the first member receiving benefits and has received total benefits to date, retrospective to the date that the Board placed as the starting date (April 22, 1970).

ACTUARY

Your Secretary has made several inquiries concerning possibility of changing the Actuary. In particular, there is an Actuary in Scranton who handles approximately one-half dozen local fraternals. His prorata charge for similar services is probably one-third less than our Actuary but, because of his age, he will not take on any new accounts.

MEMBERSHIP

I am sure everyone is aware of the Membership Drive which was authorized at the last meeting and the various prize plans that were offered. It is regrettable that once again we are in the middle of a campaign that appears to be highly unsuccessful. We have secured 25 new members since it began and of these 6 are the results of joining with us concurrent with the grant of mortgage loans. Your Secretary will be most pleased to do what the Board suggests in order to inject some "spark" in the "fizzle".

OFFICE MANAGER

The Board will recall that at the last meeting it was suggested that I advertise and interview applicants for the position of Office Manager who could meet our requirements. We ran two blind ads three times but were unsuccessful in securing any person capable to handle the office and who had bi-lingual experience. During August, President Simutis suggested that the matter again be brought to the attention and direction of the Board of Directors. (One female applicant may have qualified but her salary request was prohibitive). In connection with the Office Manager, it should be noted that Director Frank Katilus offered his service on a part-time basis and, perhaps, the Board can consider his offer during the current meeting. Insofar as the work at the office is concerned, I am pleased to report that though we lost the services of two people, Rose Mattey and Constance McNunis, since the last meeting, we were fortunate to acquire a new secretary, Alena Miskinis, and the three office employees have been able to cope with our every day work although it has entailed more duties for each.

DELINQUENT LODGES

In several lodges that are delinquent have continued to create problems in that they cause an intolerable, unnecessary length of time in order to prod, answer questions, send reports, and threaten punitive action.

INVESTMENTS

Executive Committee has granted a number of mortgages wherein the equity and terms are highly favorable with the Alliance and the applicants have become members.

EXECUTIVE COMMITTEE

It is recommended by the Executive Committee that Mrs. Donarovich, who acts as Recording Secretary at the Executive Committee Meetings and the Board of Directors' Meetings, be compensated for her services.

The Executive Committee is in the process of preparing the proper Resolutions for presentation to the Convention to have the Alliance operate on a One-Fund Basis.

In conclusion, I must thank Monsignor Boll and Mrs. Donarovich for their patience and cooperation with me. We are still firmly of the opinion that the Organization could function more efficiently with an Office Manager, Supervisor, Overseer, or call him what you will, who could double in public relations work, also in an attempt to generate membership.

With respect, I remain

Fraternally yours,
Thomas E. Mack
Acting Secretary

Adv. Mack, skaitydamas savo raportą, plačiau žodžiu paaiškino įvairias problemas iškilusias nuo praeito Dierktorių tarybos susirinkimo. Jo sugestijos naujų narių vajaus reikalu iššaukė plačias disusijas, kuriose išsireiškė visi tarybos nariai. Į kitus iškeltus klausimus irgi duoti atsakymai.

Remiantis sekretoriaus rekomendacija, paduoda raporte, Katilius pasiūlė skirti 25 dol. už Direktorių tarybos susirinkimo užrašų surašymą ir 15 dol. už Egzekutyvio komiteto susirinkimų užrašų surašymą. Pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

Antram posėdy, kurs pradėtas 2:15 sekė tolesnis raportų išklausymas.

IŽDININKĖS LEOKADIJOS DONAROVICH RAPORTAS

parodė, kad 1971 metais sausio 1 d. sąskaitų balansas (Checking Account Balance) buvo 68,021.37; dol.; 6 mėnesių pajamos 227,051.64 dol.; iš viso su balansu 295.073.10 dol.; išlaidų 209, 001.89 dol.; bendras balansas 1971 m. birželio 30 — 86.071.12 dol. Pinigų sumos bankuose: First National Bank, Wilkes Barre, Pa. — 49,345.59 dol.; Miners Savings Bank, Pittston, Pa. — 3,223.06 dol.; Wyoming National Bank, Wilkes Barre, Pa. — 33,502.48 dol.; iš viso grynais balansas 86,071.12 dol.

Toliau iždininkė raportavo apie išmokėto dividendo sąskaitų prograsą, pažymėdama, kad yra nemažai čekių, kurie neiškeisti.

Apsvarsčius raporte iškeltą klausimą, sugestuota, kad ateityje dividendo čekiai būtų pažymėti "Void after 90 days", tai reiškia kad po 90 dienų laikotarpio kortelės bus išimtos ir dividendų sumos bus prijungtos prie narių kredito.

IŽDO GLOBĖJŲ DR. VL. ŠIMAIČIO IR ....VITO JUCIAUS RAPORTAS

Sekretoriaus ir iždininkės knygas peržiūrėjo rugsėjo 27, 28 ir 29 ir suradę visa tvarkoje. 1971 metais sausio 1 d. grynais balansas buvo 68,021.37 dol.; šešių mėnesių pajamos 227.051.64 dol., su balansu 295.073.01 dol.; išlaidos — 209.001.89 dol.; 1971 birželio 30 d. balansas grynais 86,071.12 dol.

Bendrą raportą perskaitė Vito Jucius. Taipgi žodžiu raportavo, kad atlikęs praeito Direktorių tarybos susirinkimo pavedimą kontaktuoti kuopos sekretorių atsilikusį su prisiuntimu narių mokesčių. Pasėkos buvo patenkinančios. Toliau jis pareiškęs, kad skelbęs narystės vajų per savo vedamą radijo programa, vienok daviniai menki.

Dr. V. Šimaitis taipgi raportą papildė žodžiu. Jis priminė a.a. Alekso Budrio, 15-tos kp. sekretoriaus, mirimą ir kad Susivienijimas jo asmenyje nustojo energingo ir nusipelnusio sekretoriaus ir nario.

Iždo globėjai savo raporte raginę dėti didesnes pastangas kontaktuoti sekretorius palaikyti reikalingą tvarką mokesčių reikalu. Dr. Šimaitis dar paaiškino apie publikaciją teikiamą Susiv. dienrašty "Drauge", kuri yra vertinga. Jis aktyviai dalyvauja paruošimui medžiagos.. Dr. Šimaitis toliau paaiškino, kad jis dalyvavęs susirinkime pasiruošti 65-tojo seimo priėmimui ir, kad apie tai plačiau paaiškins savo raporte prez. L. Šimutis.

Užbaigus raportą dr. Šimaitis įteikė tarybos nariam prez. L. Šimučio parašytą "Amerikos Lietuvių Taryba" knygą, kurią tarybos nariai užsisakė, kaip garbės prenumeratoriai.

DAKTARO KVOTĖJO DR. A.J. VALIBAUS RAPORTAS

parodė, kad nuo 1971 metų sausio 1 d. iki birželio 30 išegzaminavęs 95 ligonių blankas; patikrinęs 10 jaunamečių aplikacijų narystei, 11 pilnamečių nemedikalinių aplikacijų ir 6 medikalines aplikacijas narystei.

Direktorius P. J. Katilius raportavo žodžiu. Jis pranešė kad, kaip organizatorius, nebuvo kviečiamas ir jam nepavesta jokio paskyrimo. Jo asmeninės pastangos įrašyti naujų narių buvo neperdaug sėkmingos.

Direktorė Alvina Balanda raportavo apie savo, Waterburio kuopų ir Conn. apskrities veiklą.

DIREKTORIUS BRONIUS BOBELIS savo raporte pranešė, kad praėjus vasaros karščiams jis vėl leidosi į darbą prirašyti naujų narių. Jis atvežęs tris išpildytas naujų narių aplikacijas ir turįs vilties netrukus šį skaičių padidinti. Jis taipgi pranešė, kad lapkričio 21 Kultūros Židinio patalpose, Brooklyne, jam vadovaujant, uošiamas Susivienijimo 85 metų sukakties minėjimas, paaiškino programą ir jos išpildytojus.

REDAKTORIUS MATAS ŽUJUS savo raporte pranešė, kad vajaus planas su paaiškinimais buvo paskelbtas "Garse", taipgi "Darbininke". Rugsėjo mėn. pabaigoj iš centro įstaigos išsiųstas laiškas lietuvių ir anglų kalbomis visiems direktoriams, konstitucinių komisijų nariams, praeito seimo kuopų atstovams, kuopų sekretoriams, kai kuriems kuopų pirmininkams ir kaikuriems Susivienijimo veikėjams; iš viso išsiųsta 280 laiškų. Propaganda, pasidėkojant prez. L. Šimučiui, iždo globėjui dr. Vl. Šimaičiui buvo vedama dienrašty "Drauge", Susivienijimui skiriamam skyriuje. Dėja nežiūrint šios propagandos, naujų narių daviniai kol kas menki. Toliau redaktorius pranešė apie seiminio ir Direktorių tarybos susirinkimų protokolų sutvarkymą anglų kalba ir kad šis darbas laikinai buvo pertrauktas dėl trūkumo centro įstaigoje darbininkių.

Dr. Šimaitis pasiūlė, kad visi oficialūs protokolai nuo praeito seimo, kaip to reikalauja įstatai ir valstybės egzaminierių raporte pareikšta rekomendacija, būtų sutvarkyti iki sekančio tarybos susirinkimo. Katiliui parėmus, pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

SVARSTYMAI IR NUTARIMAI

Narystės reikalai

Adv. Mack raportavo, kad ikšiol įrašyta 25 nauji nariai, tuo tarpu dėl mirimų, atsiskaitymų grynais ir pribrendusių certifikatų nustojome 120 narių.

Praktiškai visi dalyviai pareiškė savo nuomones. V. A. Jucius paklausė sekretoriaus, kad jei yra tiek atsiskaitymų grynais, tai ar dedamos kokios pastangos nuo atsiskaitymų sulaikyti. Adv. Mack parodė laišką, kurį vartoja centro įstaiga, pasiūlant kelis pasirinkimus nariams norintiems atsiskaitymų grynais.

Svarstant įvairius būdus ir priemones naujų narių gavimui, padaryta sugestijų, kad sekretorius paruoštų patrauklių plakatų (flyer) ir išsiųstų visiems sekretoriams ir kitiems. Kita sugestija buvo, kad kuopų sekretoriai būtų pilnai painformuoti apie išmokamus komisus, skiriamus bonus, kurie yra siūlomi dabartinio vajaus laiku.

V. A. Jucius pasiūlė, kad atsižiūrint esamą sąlygų, naujų narių vajus būtų pratęstas iki seimo. Dr. Šimaitis parėmė. Pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

Jungtinis fondas

Adv. Mack paaiškino,kad kaip ir praeityje, mūsų Lėšų fondas parodo deficitą. Čia pat jis perskaitė laišką gauta nuo mūsų aktuaro apie Jungtinio fondo pranašumus. Šis laiškas sukėlė visų tarybos narių susidomėjimą ir visi pareikalavo laiško kopijų dėl tolimesnių studijų.

Antrasis posėdis uždarytas 4:45 P. M.

Trečią posėdį prez. Šimutis atidarė spalio 1, 9:30 ryto.

Maldą sukalbėjo prel. J. F. Baltusevičius.

Šiame posėdy dalyvauja visi direktoriai.

Prez. Šimučiui pakvietus, Mrs. Donarovich perskaitė pirmųjų dviejų posėdžių užrašus. P. J. Katilius pasiūlius priimt, Mrs. Balandai parėmus, užrašai priimti vienbalsiai.

Prel. J. F. Baltusevičiui užėmus pirmininko vietą, sekė prezidento raportas.

Prieš pradedant skaityti raportą, L. Šimutis pareiškė savo apgailestavimą, kad jis negalėjo dalyvauti pirmos dienos posėdžiuose, primindamas, kad jis per 27 prezidentavimo metus padaręs puikų dalyvavimo rekordą ir dėl to dėjęs specialias pastangas dalyvauti ir šiame susirinkime.

PIRMININKO PRANEŠIMAS

Savo raporte prezidentas L. Simutis pastebėjo, kad "Į šį Direktorių tarybos suvažiavimą tenka kreipti rimtą dėmesį. Kiekvienas suvažiavimas yra svarbu, bet šis savo reikšme pralenkia daugelį buvusių praeityje. Jį reiktų vadinti sukaktuviniu". Toliau prezidentas pastebėjo, kad "praėjusiam suvažiavime svarstydami naujų narių prirašymo vajų, parodėme iniciatyvos ir entuziazmo. Netrūko ir ryžto priimtus planus vykdyti. Bet, atrodo, kad tokiomis puikiomis nuotaikomis gyvenome tik suvažiavime". Toliau prezidentas pasidžiaugė, kad mūsų vajaus ir bendrai organizacijos reikalais plačiai rašyta "Garse", "Darbininke" ir "Drauge". Rengiantis prie sukakties minėjimo ir 1972 metų 65-tojo seimo turėtų stipriau pajudėt konstitucinės komisijos, kaip Švietimo informacijų. Įstatų ir komisija sudaryta 64 seime, ir kad jos" su didesniu atsidavimu pastudijuotu mūsų organizacijos stovį, duotų rekomendacijas Direktoriu tarybai, kuri perteiktų jas būsimam seimui". Toliau prezidentas pranešė, kad Chicagos apskritis ir kiti katalikų veikėjai priėmė Direktorių tarybos pasiūlytas seimui dienas — liepos 30 ir 31 ir rugpiūčio 1 ir 2. Motelis seimui taipgi yra rezervuotas. Prezidentas Susivienijimą atstovavęs kitų organizacijų suvažiavimuose, o kai negalėjęs pats asmeniškai dalyvauti, įgaliodavęs kitus atstovauti ir perteikti Susivienijimo sveikinimus bei linkėjimus. Raštu sveikinęs Moterų Sąjungos, Lietuvos Vyčių ir kitų sąjudžių konferencijas. Baigdamas savo raportą prezidentas padėkojo tarybos nariams, kad tapdami "Amerikos Lietuvių Tarybos" išleistos knygos, kurią jis parašęs, garbės prenumeratoriais, padėjo Altai knygą išleisti.

1972 metų 65-sis seimas

L. Šimutis raportavo, kad Chicagiečių sudarytas seimui priimt komitetas parinko Midway House motelį seimo reikalams ir kad komitetas buvo patenkintas Direktorių tarybos metiniam susirinkime sugestuotom datom, būtent, liepos 30 ir 31, rugpiūčio 1 ir 2.

V. A. Jucius pasiūlė užgirti seimui dienas ir vietą, kaip kad pranešė L. Šimutis ir dr. Šimaitis, P. J. Katilius parėmė. Pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

M. Žujus priminė, kad Direktorių tarybos ir konstitucinių komisijų nariai savo seiminius raportus priduotų anksti kaip galima.

Dr. Šimaitis sugestavo, kad redaktorius pasistengtų paruošti seiminį leidinį kaip galima patrauklų. Vienas būdas yra tą padaryti talpinant paskirų viršininkų nuotraukas, Direktorių grupines nuotraukas, seiminio komiteto nuotraukas ir seiminę programą.

Susivienijimo sukakties minėjimas.

Bronius Bobelis painformavo tarybos narius, kad New Yorko apskritis planuoja Susivienijimo sukaktį minėti lapkričio 21 ir užkvietė tarybos narius minėjime dalyvauti. Adv. Mack pasiūlė, kad Susivienijimas prisidėtų 50 dol. auka padengti išlaidas. Prel. Baltusevičius parėmė. Pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

Prez. Šimutis priminė, kad atsižiūrint į tai, kad Wyoming Klonis yra Susivienijimo lopšys, tad čia sukaktis turėtų būt atitinkamai paminėta. Taryba pareiškė pageidavimą, kad sukakties minėjimą bendrai rengtų vietiniai tarybos nariai, 5-toji apskritis ir vietinės kuopos. Minėjimo publikacija pasitarnautų Susivienijimo naudai.

Kiti reikalai

Dr. Šimaitis išsireiškė, kad Susivienijimas skatintų kuopas minėti Vasario 16-tą Lietuvos nepriklausomybės dieną ir paprašė, kad prezidentas čia pat paskirtų atstovus dalyvauti Amerikos Lietuvių Tarybos metinėj konferencijoj lapkričio 13 Chicagoje, atsto-

(Tęsinys 7-tam puslapy)

"AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA"

(Lithuanian American Council)

Parašė buvęs ilgametis A.L.T. pirmininkas, ilgametis LRK SA prezidentas, buvęs dienraščio "Draugo" redaktorius **LEONARDAS ŠIMUTIS.**

Knygoje rašoma apie organizuotos Amerikos lietuvių visuomenės 30 metų (1940-1970) veiklą Lietuvai išlaisvinti. Knyga gausiai iliustruota veiksnių nuotraukomis.

500 puslapių, kietais viršeliais.

Kaina 10 dol. Pelnas tarybos iždui tolesnei laisvinimo akcijai remti.

Norintys knygą įsigyti, kreipkitės į

"Garso" administracija, P. O. Box 32 (71-73 So. Washington Str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

Nauji leidiniai

(Prisiųsti paminėti)

...."**Aidai**", mėnesinis kultūros žurnalas, 1971 m. Nr. 7 rugsėjo mėn. ir Nr. 8 spalio mėn. Leidžia Tėvai Pranciškonai, Brooklyn N. Y.; redaguoja dr. Juozas Girnius, administruoja T. Benvenutas Ramanauskas, O.F.M.

"**Į Laisvę**", liet. politikos žurnalas. Išeina 3 kartus į metus. Leidžia Lietuvių Fronto Bičiuliai. 1971 m. rugsėjo mėn. numeris, West Covina, Calif. Redaktorius Juozas Kojelis, administratorius Aleksas Kulnys.

"**Lietuvių Dienos**", gausiai iliustruotas žurnalas leidžiamas kas mėnuo, išskyrus liepos ir rugpiūčio mėnesius. 1971 rugsėjo mėn. Nr. 7 ir spalio mėn. Nr. 8, Hollywood, Calif. Vyriausias redaktorius poetas Bernardas Brazdžionis; leidėjas Antanas Skirius.

"**Karys**", Pasaulio lietuvių karių veteranų mėnesinis žurnalas. 1971 m. spalio mėn. Nr. 8 ir lapkričio mėn. Nr. 9. Spaudžia Tėvų Pranciškonų spaustuvė Brooklyn, N. Y. Redaktorius Zigmas Raulinaitis, administratorius Leonas Bileris.

"**Vytis**", oficialus Lietuvos Vyčių organas; 1971 m. spalio mėn. Nr. 8 (poseiminis leidinys) ir lapkričio mėn. Nr. 9. Redaktorė Loretta I. Stukienė, administracijos adresas: 1625 W. Marquette, Rd., Chicago, Ill. 60629.

Leis "universalę" enciklopediją

Vadinamosios "Mažosios tarybinės enciklopedijos" po beveik 10 metų neseniai išleistas trečiasis ir paskutinis tomas. (Vertą palyginti: JAV-se, Bostone, J. Kapočiaus leistos Lietuvių Enciklopedijos per 16 m. išėjo 36 tomai — Red.).

Dabar, matyt, Maskvai leidus, jau skelbiama apie numatytą naują "lietuvišką" enciklopediją, kuri bus pavadinta — 'universali" ir kurios numatyta išleisti vos aštuoni tomai, tokio dydžio kaip ligšiolinė "Mažoji enciklopedija". Joje tikimasi paskelbti 70,000 straipsnių ir ją rašysią keli tūkstančiai žmonių. Pirmasis tomas pasirodysiąs po 3-4 metų ir ji būtų baigta apie 1980 metus.

Kuo ji pasižymės? B. Kurkulis "Tiesoje", rugp. 31, paminėjo, kad nors daugiau vietos bus skirta lituanistinei medžiagai, tačiau ir... išsamiai būsianti nušviesta "broliškųjų respublikų" ir istorija ir kt. Tad — vaizdas jau aiškus. (Elta)

Lietuvoj jau išleista Donato Saukos monografija "Tautosakos savitumas ir vertė". Šią temą yra mažai tyrinėję ne tik lietuviai folkloristai, bet ir užsienio specialistai. Monografijos skyriai liečia: dainas, pasakas, smulkiąsias pasakas, patarles, priežodžius, groteskus, satyrą, humorą. Pateikta daug pavyzdžių. (Elta)

Marlborough's žodynas

LITHUANIAN SELF-TAUGHT
PARUOŠTAS
M. Variakojytės Inkenienės

Knyga pritaikyta mokantiem angliškai ir norintiem mokytis lietuviškai. Apima rūpestingai parinktus žodžius posakius ir pašnekesius su fonetiniu anglų kalbos ištarimu.

Kaina $1.25

Užsisakant kreipkitės į "Garso" administraciją:

P.O. Box 32 (71-73 So. Washington Str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

GARSAS • Lithuanian R.C. Alliance of America

English Section

Edited by P. P. CINIKAS, M.I.C.

A girl that knows the score . . .

JUDY STROPUS

Judy Stropus records racing speeds

By Shav Glick

Times Staff Writer

No team in sports car racing works with the precision of the Javelin Racing Team of Roger Penske and the nerve center around which the pit crew operates is a tall, vivacious brunette.

When anyone from Penske himself down to the tire changers wants to know exactly what's happening on the track, they go to Judy Stropus for the answer. Judy is the crew's timer and scorer.

Sunday she will be at Riverside International Raceway for the 200-mile Trans Am, keeping a lap chart not only on Penske's Sunoco-Javelin, which will be driven by Donnie Allison, but also on every car in the race.

In addition to her own charts, Judy also will supervise a crew of helpers who will time laps of Allison's car and note intervals between it and other cars.

Assistant to the Writer

During the week, Judy works in New York as an assistant to a freelance writer on technical subjects for automotive magazines. Friday she will jet to Los Angeles to start preparing for the 79 laps of the Riverside Trans-Am.

Her job will begin Saturday during practice and qualifying. Throughout the session, she may time as many as 18 cars at once. That's the only way crew chief Chuck Cantwell can keep on top of what his car is doing in terms of lap speeds and what the rival teams are doing.

On Sunday she will set up her charts atop a van where she will have a clear view of the pits. Her tools include a blank lap chart, two super accurate timers.

Judy was introduced to timing and scoring as a teenager with the Queens Sports Car Club on Long Island, N. Y.

"My boyfriend and I went to a race at Lime Rock, and just before the race started someone handed me a stop watch, showed me how to use it, and told me I was an official regional timer," she said. "From then on, I was given my own private seat at races. I always had the best seat in the house at Bridgehampton and Lime Rock when I kept lap charts for many types of races."

In 1967 she saw her first Trans-Am race at the Marlboro Raceway in Maryland. At the time the Ford Motor Co. was racing Cougars and one of Judy's friends recommended her for a job as timer and scorer for the five-hour race. That was her debut as scorer for a professional racing team.

She did such a fine job that Ford hired her for the 1967 season. The next year she switched to the Javelin Racing Team and traveled the Trans-Am circuit.

Early in the '68 season Penske asked Judy to serve as timer and scorer for his USRRC team, even though she was working for the rival Javelin team at Trans-Am events. She accepted, which meant attending races nearly every weekend, including a portion of the Can-Am series. In 1969 she shifted to the Penske team as headscorer and lap charter.

Hobby is Sky Diving

When she isn't traveling around the country watching races "from the best seat in the house," Judy enjoys such unusual hobbies as sky diving.

"I guess I enjoy doing things men normally do," explained Judy, "because I grew up without a father and I tried to be like the boys I knew."

Judy came to the United States from Lithuania with her mother in 1949 at the age of five. They had been separated from her scientist father during the war and assumed he was dead. Later, they found he had been taken behind the Iron Curtain where he is alive and working today.

"This has been a fun year," said Judy. "It's always more fun when you're with a winner."

Eleanore Zapolis admires the Lith Christmas tree decorations

LITH CHRISTMAS TREE DECORATIONS

For the first time in the Shopping Center of Ford City, Chicago, Ill., free classes were offered in the making of old world Lithuanian Christmas Tree straw ornaments.

The Ford City Merchants have always been interested in its community and involved in all of its ethnic groups. The merchants feel that these classes in Lithuanian straw ornament making will help in preserving the ancient folk art and allow others of different nationalities to share in its beauty and history.

The background behind the Lithuanian straw ornaments is most unusual. The custom dates back into the early history of this European country. As time went on and Christmas tree ornaments were manufactured commercially, the art of making them from straw vanished. Sometime prior to World War I, they completely disappeared. It was not until the early 1940's that they reappeared again.

When the Museum of Science and Industry here in Chicago started its "Christmas Around the World" programs, it contacted Mrs. P. Dauzvardis, wife of the late Lithuanian Consul General, to provide a Lithuanian Tree. Mrs. Dauzvardis, after much research, came across this forgotten art of making ornaments from straw. Thru her efforts the people of Chicago were able to reintroduce this beautiful art to the world.

"A CHRISTMAS PRAYER"

With icy lips,
with tearful cries,
tormented by despair, we fly
to Your straw-cover crib,
O Holy Babe!
Accept our petitions
and prayers,
Accept our longing
and resolves.
Accept the sacrifices of heroes.
Accept the tears
of our loved ones,
their sighs and cares,
steeped in sorrow.
Preserve us all
for a dawning future.
Great heavenly bliss
of those who have died
in foreign land
from hunger and hardship.
Through the merits
of Your Holy Mother
and of all the saints,
have pity on my dear ones
and on my whole nation,
With a bruised heart,
I implore You—
cut short the days of our trials.
If you wish a sacrifice,
take it from me,
But give me
the courage and fortitude
of martyrs. Amen.

Msgr. Francis Yaskas was promoted to the rank of Colonel in the U.S. Air Force. He is now stationed in Japan. He hails from Wilkes-Barre, Pa., and was ordained in 1945. He is a member of our Alliance.

CHRISTMAS CUSTOMS IN "OLD" LITHUANIA

JOSEPHINE DAUZVARDIS

Christmas Eve is one of the most important family holidays of the Lithuanians. It is a day of peace, good will, religious recollection and intimate family reunion. The entire day before Christmas is spent in preparation for Kūčios and Kalėdos; the home is cleaned thoroughly, the kitchen is filled with the tantalizing aromas of holiday food. Members of the family fast all day. After their chores are done, they scrub in the pirtis (Steam bath) and don holiday garb.

Kūčios or Christmas Eve dinner is the highlight of the day. The table is spread with sweet, fresh hay as a reminder of Christ's manger, and covered with a hand-loomed snow-white linen cloth reserved for the occasion. A crucifix and a plate of holy wafers (plotkelės) are placed in the center of the table. The Kūčios dinner is commenced after the evening star has appeared in the sky. The head of the family begins the meal with a prayer of thanksgiving for the blessings of the year past and with a wish that the family remain intact during the ensuing year. He breaks and shares the plotkelės with each member of the family, and they, in turn, with each other.

The meatless menu consists of 12 courses (in memory of the 12 Apostles who later followed Christ): soup, fish, vegetables, šližikai (small hard biscuits served with poppy-seed and honey sauce), kisielius (oatmeal pudding), etc. The meal is leisurely, with conversation centering on the significance of Christmas. Dissensions and arguments are avoided, for the atmosphere surrounding the coming of the Christ must be one of absolute peace and good will.

Because of the mystic aspect with which the evening is endowed, traditions, superstitions, legends abound. It is considered the proper time for foretelling the future. Straws are drawn from under the tablecloth; the length of the straw determines the length of life, or, to the young folk — the length of their single life, i.e., long straw, long life, long straw — long single life. Girls carry kindling wood into the house to count: an even number of sticks indicates marriage during the coming year. Molten lead, wax, or fat poured into cold water foretold the future by the shapes thus formed. The children ran frequently to the well to taste the water, to see if it had changed into wine, or ran to the stable to eavesdrop on the animals, for at one mystic fleeting moment on Christmas Eve, at midnight, the water was supposed to change to wine, and the animals would have the power to converse in the tongue of man.

In some sections of Lithuania the Kūčios table was not cleared of food, for it was believed that the Christ Child and His Mother might pay the home a visit during the night, or that the souls of deceased family members might return briefly, and they must find some semblance of hospitality. The floor was swept several times so that not even a crumb remained on the floor, over which the night visitors might stumble.

The hay from under the tablecloth, together with choice bits of food was always brought out to the animals in gratitude for their work and loyalty, and because animals in the stable had guarded and kept warm the Babe at Bethlehem on that blessed eve.

The family made all efforts to attend the Shepherd's Mass (Piemenėlių mišios) at midnight or at dawn.

Kalėdos — Christmas Day was spent in feasting and merry-making, with rounds of visits to neighbors by the young people. Before being granted admittance to a home the visitors were required to sing a Christmas or folk song. Gay folk songs and Christmas carols, vigorous folk dances, and frequent samplings of home-made foods, cider and ale constituted the order of the holiday. Christmas Day initiated the merry mardi-gras season which lasted till Ash Wednesday.

The strange tale of . . .

THE CHIRRUPING SPARROW

A. VAICIULAITIS

Deep in the shelter of the trees, close to the Green Forest, stood a small wooden church. No one recalled the time when Mass had been offered there or remembered the playing of the organ or the singing of hymns. Only the owls hooted in its loft and the squirrels cracked nuts perching on the shingles of the roof.

Each evening a starling alighted on the cross of the tower and sat there whistling his song to the sunset.

No doubt in time the church would have collapsed altogether, gnawed at as it was by the bark-beetles and termites, had it not been for our pastor, Most Reverend Bishop Antanas who stopped at the village one summer day as he was visiting the various parishes.

In his honor the inhabitants of the Green Forest erected an arch garlanded with wreaths and adorned with birch branches.

From his seat in the shadow of the maples, the Bishop proceeded to bless the men, the women and the children, whose mothers the night before had taken them to the river Seimena for a good scrubbing, just as if they were little lambs.

Then up hobbled Motiejus Kvarbošius. He was an old man lame in his left leg, and he lived in a hut at the end of the village.

The Bishop gazed at him and grew thoughtful.

"Are you still able to attend church, my son?" he asked the fellow after a pause.

But as the old man did not reply and only looked fixedly at the Bishop's ring, the village elder Pijus Labutis began to elbow his way through the crowd. He was a person of some education and thought himself well able to converse with his elders and betters.

"Your Excellency, I should like to observe," he started to speak in a polite voice, "that it takes me, a man of strong constitution no less than one-and-a half hour to reach the church in Vilkaviškis or in Naumiestis — to say nothing of a man who is lame in one leg and well advanced in years."

But before he had time to finish, a strange noise broke out from the direction of the church, distracting the people's attention. There, on the roof two squirrels were quarreling, shrieking and chasing one another about.

The Bishop also turned to look at the warring squirrels; then he let his gaze wander over the belfry and the old crosses in the cemetery, and he smiled.

The faithful smiled too.

And he said: "Aha!" — loudly, as if to himself.

When he had said that, he arose, blessed the small group once more, climbed into his coach which was drawn by two dappled greys, and set off at once for Naumiestis, whose white church steeples could be seen through the pine trees of the forest.

The countryfolk tried hard to guess the meaning of His Excellency's "aha" as they walked home through the borders of the wheat and oat fields. But it was not for the likes of them to fathom the secret thoughts of the Bishop.

In the evening, however, several villagers who were clever and perhaps more curious than the others called on their elder Pijus Labutis in an effort to solve the riddle. But darkness fell and the stars came out in the sky: the corn crakes grew tired of shouting in the cloverfield — and still the men were not a whit wiser.

It was only after several months that everything became clear to them. The rectors of Vilkaviškis, Alytas, Virbalis, Naumiestis and Didvyžis announced from the pulpits one Sunday morning that such and such villages were to belong from now on to a new parish — and would you believe it, to the parish of Green Forest.

The Reverend Simanas Svirplelis was appointed as the new rector. No one recalled having either seen or heard of him in those parts before.

But it did not take long for the pious women of the village to discover that their new priest was as gentle as down, as devout as a saint, and as good as an angel of God himself. He never grew angry in the confessional, nor was he given to scolding people. He instructed his parishioners in as kind a manner as possible and preached such wonderful sermons that often he himself was moved to tears.

Unfortunately, it was his sermons that betrayed his only shortcoming. For the good Father lisped, and seemed to pronounce the words of God as if through a whistle.

For his sacristan he brought with him from Naumiestis Izidorius Čiaučionas, a man well-known for his piety, with whom no fault could be found, except perhaps that his sight was poor, and that in the summer and winter alike he wore a long, old-fashioned coat of seemingly indestructible cloth. Moreover, it was as if he didn't know how to walk for he always went about at a run, bending his knees or scuttering with his feet like a mouse.

From the very beginning he grew deeply attached to his church, as a mother would to her child, and at once without wasting time busied himself by cleaning it thoroughly. He took down the cobwebs from the holy pictures and the statues, he drove out the stale smell of sour sheepskins, and he worked at the windows ceaselessly until they shone like mirrors. It is not surprising that such a commotion, such a clatter brought difficult days for the owls in the church loft. Soon they were seen abandoning their old abode, and except for an aged tawny owl, which made no attempt to give up her roost, they moved out into the hollows of the oak trees.

After serious deliberation Izidorius Čiaučionas decided that the House of God was scarcely the place for the tawny owl's nocturnal concerts. After talking the matter over with his superior, he went and plucked the flaunting, angry bird from her nest and pushed her into a hole in a sycamore tree.

The owl, however, was not of a mind to give in so easily and spent several restless nights circling the church building, but as the entrance to her old roost had been barricaded, she settled at last, all abristle, on the branches of trees to sing her mournful melodies.

Neither, the priest nor his sacristan had anything more to complain of. The people came willingly to church, and during the time of the fair they surrounded the building from all sides, just as bees surround their hive on a hot summer day, so that the visiting preacher had no choice but to address his congretation from under the limetree, while the oriole sang in its topmost branches.

Days, weeks, months passed monotonously by. A year and a second year brought no changes, except that the village folk took to amusing themselves by saying that their Rector's lisp was growing more pronounced, while Izidorius Čiaučionas' sight went steadily from bad to worse.

It happened that one summer afternoon the Reverend Simanas Svirplelis was reading his breviary in church. He prayed with zeal, with inspiration even, but there was a sound as if a young sparrow were chirping gaily along with him, as it waited for its mother to come back home.

The sacristan, who had been bustling about with a duster, stood stockstill and began to listen. Then suddenly threw up his head and examined the ceiling intently. He found nothing there — and went to look behind the altar. He inspected each corner of the church carefully, and even climbed up into the chancel. The chancel was quite empty. He came down the steps again and stood rooted in the middle of the church, listening. Yes, he could hear the little bird chirping. What a clear, gentle and drowsy sound it was.

(Cont. on page 6)

They make over one million lbs. a year of...

THAT GOOD "OLD COUNTRY" CHEESE

Allan and Suzann Andrulis

P. Paul Gabris

We said it was Lithuanian cheese, "lietuviškas sūris," and my mother made it in the kitchen on special occasions. Now it can be bought in a few hundred stores in Chicago and the surrounding area, but it is known as Andrulis Farm Cheese.

Many of the recently arrived from Lithuania by way of the displaced persons camps of Germany depend on it as one of the staffs of life for the lunch hour, for the guests that drop in unexpectedly and for the after dinner delicacy with coffee. That is why the Andrulis family of Fontana, Mich., must manufacture and deliver over one half million pounds of the farm cheese to Chicago each year. In the retail stores it sells for 1.35 dol. a pound, the price of a good pound of beef steak. A few other Michigan makers of this popular cheese tried to compete with John and Angela Andrulis, but could not make it even though one brand was known as "Mamytės Sūris" (Mother's Cheese)

We are sure almost every one of Lithuanian descent, at one time or another, has tasted and even enjoyed its tart flavor. This cheese made from soured milk is rather easy to make and that is why it was so popular in "the old country," as we used to speak of Lithuania before and after the Second World War. Each housewife made it according to her own recipe. It could be sweeter, more tart, creamier, with caraway seeds or served fried in butter, etc. (If any one would like a recipe for making farm cheese, just like mother used to make, get a copy of "Popular Lithuanian Recipes" compiled by Josephine Dauzvardis, published by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, Ill. 60629. Price for the 5th revised edition is 3 dol.)

They Sing of It in Songs

We elder ones of Lithuanian descent sang songs about the old country cheese as we had a beer or two. The old song: "Dar Tiktai Dar" was popular in our times. A leader sang various refrains of the song and the group would respond with the words: "Dar Tiktai Dar." The leader always had a few humorous refrains about the cheese everyone was nibbling on: "Pasikvietusi berniuoku, Sukapojo du sūrioku." Or even the refrain: "Pasidėjęs sūrį ant torielkos, atsinešė bonką arielkos".

The cheese was always connected with happy events where song and joyous occassions abounded. There was the time we organized a tour of Europe. Among the twenty excursionists that went with us was an elderly gentleman who had two bags: one was filled with extra clothing and the other with black bread and good old country cheese. At every meal he would bring down a few slices of black bread and cheese to top off his meal. The two staffs of his life lasted him until Switzerland, where he began his search for black bread and cheese. He found the substitute black bread and cheese, but nothing like the farm cheese he was used to eating regularly.

We remember, too, that when our uncle Tony came to America, his chief sustenance was hard cheese and black bread. And he had enough left to treat us kids with cheese straight from Europe. We had quite a treat to taste the cheese even though it was hard to chew of a piece. How the older folks prized the chance to have a taste of the cheese! How dark black was the bread!

In the pre-war days, in our neighborhood which was known as the country, because we lived on the outskirts of the city where the street car lines ended, many of the old folks had a cow or two that they grazed on the prairies. These folks always had cheese on the table for their meals. We remember that we used to kid our friends that when they got out of line and had to be punished they had to sit on the boards that press the cheese. We would call out, "We will tell your mother you threw rocks at us and you will sit the cheese." Or, "Oh, go home and sit on your cheese!"

The Andrulis Family Did It

During the independence years of Lithuania, the dairies organized and worked out nation wide co-operatives for the distribution of milk and the manufacture of various cheese products for its inhabitants. We are told the farm cheese was of a very special quality. Still, the milk co-operatives did not evolve a plan for sending their products to the United States. If the country would have had more time, it probably could have taken advantage of the swift transportation systems and refrigeration. And we could have had the privilege of eating good old country cheese from Lithuania.

In the United States, Lithuanian farmers were supplying large quantities of farm cheese to those who could come out and get it. Some grocery store owners had deals with local farmers for quantities of farm cheese, but only the few regular lucky customers ever got to enjoy this favorite food. The Marian Fathers, who had a large farm in DuPage country Illinois, manufactured hundreds of cheeses every week when they had the needed help.

One Lithuanian-American family bought a large farm in the vicinity of Fountain, Mich. They were John and Angela Andrulis. Their large dairy herd produced excellent milk and they felt that there was a large market in Chicago, Detroit and Cleveland for Lithuanian dairy products if they could be made in mass quantities. Mass production was a different proposition than making it in the kitchen of the farm. All kinds of health regulations had to be complied with. Inspectors scrutinized the products that were to be sold over the counters of the grocery stores. Besides, there was a need of a special formula for a cheese that would please everyone.

After many experiments and with aid from the state university, John and Angela Andrulis developed a formula for the mass production of farm cheese. But that was just half of the problem. Nobody manufactured the special equipment for producing huge quantities of farm cheese. It had to be designed and specially made for the sole use of Mr. Andrulis.

Distribution Problems Were Solved

With the right proportions of pasteurized whole milk, nonfat dry milk, salt, potassium, mixed into specially designed vats and processing machines and stuffed into specially sewn bags, the Andrulis family was able to produce thousands of pounds of farm cheese. But this mass of cheese had to be peddled throughout the United States and especially in Chicago, the center of the Lithuanian population in America.

At this point, another very unusual Lithuanian must be mentioned. He is Stanley Metrick. While Stanley was studying art at Northwestern University, he opened a small store in the Back-of-the-Yards district of Chicago. The store was unusual in that he specialized in the exotic foods our people used: mushrooms, caraway seeds, herring, Christmas Eve delicacies, etc. The Andrulis Farm cheese was his best seller. Then came the idea of being a distributor for the cheese in Chicago and the surrounding area. This developed into the job of selling over one half million pounds of farm cheese in Metropolitan Chicago. This was realized, when the A and P, and the Jewel chains of supermarkets were added to the retail lists.

Many young ladies and men of Lithuanian descent in the suburbs have not forgotten the taste of the Lithuanian cheese. They buy out the supply as soon as it is placed in the coolers. Some of our nieces can be found munching on hard farm cheese because they like it that way. Other nieces would not thing of eating hard cheese.

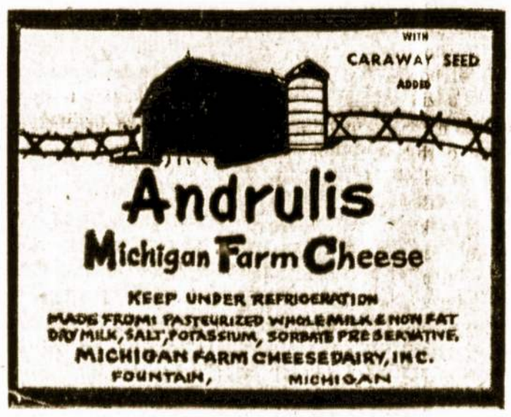

The farm cheese label

They like the fresh cheese with caraway seeds. They do not know why they like it, but it is good for munching.

Cheese Money for Lithuanian Writers

On a trip through Michigan a few years ago, it was our privilege to visit the Michigan Farm Cheese factory and chat with Mr. and Mrs. John Andrulis. This was before they turned the running of the factory over to their children Allan and Suzan. The factory covers about one acre of the five hundred they own near Fountain, Mich.

The most impressive piece of equipment is the huge vat that holds some 58,000 pounds of milk where the pasteurization is done and curdling is started. The most startling sight is the mountain of cloth bags needed to mould the cheese and to allow for drying There also is a laboratory for testing the milk and ingredients that go into the making of the cheese.

The Andrulis factory is an important center for farmers from a two hundred mile area to bring in their milk. Even the employment of forty people is a big thing in a small community as Fountain. The trucking industry also benefits from the Andrulis business.

John and Angela Andrulis are good God-fearing Catholics and are especially friendly to the neighboring priests of Lithuanian descent. They have shown much good will to the Lithuanian daily newspaper "Draugas," published in Chicago by the Lithuanian Catholic Press Society and conducted by the Marian Fathers. They have contributed one thousand dollar prizes for the best Lithuanian novel written in 1958 and 1965. The author of this year's best Lithuanian novel will be awarded a thousand dollar prize by the younger Andrulis family, Mr. and Mrs. Allan Andrulis. Up to the date of this writing, eight writers submitted original novels in Lithuanian for the 1971 award. The special panel of judges for this year's contest live in Toronto, Canada. The winner will be announced during the second week of January, 1972. The prize will be presented on the second Sunday of March.

Not Too Fattening

The Andrulis Michigan Farm Cheese has been enjoyed by the Lithuanian people of the U.S. for more than 35 years. It is the claim of the makers that the right formula is being used so that the cheese will not fatten too much and, as they explain it: "It is the healthiest dairy food anyone can eat, because the milk has just the right amount of fat and it is of the best quality since Michigan milk is the best in the country."

We are challenged about this matter of our old country cheese being the best and healthiest food. We had an uncle who would eat pounds of "kugelis" (potato pudding) before he would touch one piece of cheese. We must add though, he said it must be our mother's "kugelis" and noone else's. He claimed her's had the right amount of butter eggs, the best aged potatoes and it was never over or under baked. That according to him was the real typical Lithuanian food.

A few Chicago restaurant owners tried to put frozen "kugelis" on the market, but the product did not sell too well and the product was dropped. But, if the readers ever plan to be in Chicago and wish to make the test to see which Lithuanian food is tastier, drop a letter to the editor or call the Lithuanian "Draugas" newspaper office and all directions will be given for a complete gourmet, Lithuanian style lunch or dinner on the south side of Chicago, including "old country" cheese and "kugelis."

Journal
People Events Places

Lt. Dr. Floyd W. Gedutis, U. S. Air Force, has the distinction of being "The Outstanding Intern of tye Year." He is now stationed in Sidi Yahia, North Africa. He completed his schooling in Chicago and earned his doctorate in dentistry from Loyola.

John Byanskas, well known accompanist and choir director for the past 50 years in the Chicago area and a retired engineer for Western Electric of Cicero, was honored Oct. 31 in the Garden Room of the Martinque for his contributions to Lithuanian music. Many of the soloists he had led in their concerts and choir members that he had directed during the fifty years of his musical activities were on hand to greet him and make numerous presentations.

Charles Bronson (Karolis Pušinskas), state and screen star, who has worked more in Europe than in the U.S., was born of Lithuanian parents in Philadelphia, where he spoke Lithuanian until the age of 10, when his father died. He worked with Elizabeth Taylor in the film "The Sandpiper." His wife Jill Ireland of Latvian descent is also an up and coming film star.

The Lithuanian Fund, after 10 years of campaigning, has reached the 700,000 dol. mark. The interest from this fund supports Lithuanian cultural and educational projects in the United States. Up to date, about 130,000 dol. has been allotted to these activities. The greatest recipient has been the Lithuanistic or "Saturday" schools in the various communities. The Lithuanian Fund was registered as a non-profit corporation in the State of Illinois on March 14, 1962. Each donor of one hundred dollars has a vote in the distribution of the funds available each year.

"The Blue Flame," an experimental auto, has reached the speed of 633 miles per hour. The stability problems for this car were worked out by Dr. S. Uzgiris of Chicago, a professor at the Illinois Institute of Technology. He is now working on similar problems for a motorcycle that will be tested at Salt Lake Flats, Utah. His projects are fully documentd in the July 1970 issue of Mechanical Engineering (page 9).

Ruta Lee Kilmonis was elected president of the Hollywood Artists' Guild of America. At present she is doing TV work in Los Angeles, where she and her mother reside.

The Tale of the Chirruping Sparrow

(Cont. from page 5)

Crestfallen he approached the priest, and the latter looked up from his breviary. But no sooner had the priest stopped praying , than the bird fell silent also.

Izidorius Čiaučionas cleared his throat timidly and said:

"Did you happen to see it, Father?"

"See what?"

"A bird."

"What bird?"

"Well, I don't quite know myself ... a sparrow maybe ..."

"Sparrows in the church? What next! Have you been leaving the windows open or something?"

"No, Reverend Father, you can see for yourself. And it may not have been a sparrow after all. A wren or a wagtail even ..."

"Where did you see it then?"

"The whole trouble is, Father, that I haven't managed to catch sight of it at all. My eyes are not very strong, as you know, but I did hear it chirping."

The Reverend Simanas Svirpelis closed his book and began to look around him anxiously.

No, there was nothing to be seen in the windows, in the chancel or behind the altars. There was no sparrow, goldfinch or swallow anywhere.

He sighed, and began to examine each corner of the church carefully, while the sacristan grew excited and followed him about offering advice, until the priest was quite worn out.

Glancing at Izidorius Čiaučionas somewhat suspiciously, he cautioned him:

"Are you really sure that you heard something?"

The sacristan thought for a while, raised his eyes to the ceiling and replied in a trembling voice:

"I could swear in the name of Mary, the Holy Mother of God ..."

The old man's words moved the rector and he began to look about him once more. Carefully he inspected the altar, the statues of the saints, the pipes of the organ and even the coffin-space. Still he saw nothing and said in a soothing voice, "It is getting late now. We shall look again tomorrow." He knelt down, and said a quick prayer and walked out of the church.

The rustling and the sighing of the forest met him as he closed the church door. The starlings, thrushes, the jays, the rollers and the oriole sang, each in its own way.

Taking a deep breath of the fragrant summer air, the rector began to walk up to the presbytery, while the sacristan droned close to his side, brushing with the skirts of his coat the flowering caraways which grew near the pathway.

They did not speak to each other any more that day, lost as they both were in examining their souls, as to what could have caused such a persistent noise.

When it grew quite dark and the Great Bear appeared in the sky, Izidorius Čiaučionas left the presbytery, crept up to the churchdoor, put his ear to the keyhole and stood listening faint with apprehension.

It was so quiet inside the church that one might have heard the winnowing of the angels' wings, had they decided to stir afield from above the altars.

He stood there for a long time, until the dogs grew tired of barking in the village, and the owls fell silent in the willow tree near the river, where the roaches and the chubs were fast asleep.

Izidorius Čiaučionas felt at peace with himself after his vigil. He made a broad sign of the cross, returned home and at once fell into a deep sleep.

He slept soundly and did not even dream about his chirping sparrow until dawn broke slowly in the sky.

He got up feeling refreshed and cheerful, and as he was waiting for the priest to come and celebrate Mass, he listened to the soughing of the pine trees, watched the storks return from the marshes, and gazed after them as they descended, pecking with their long beaks, into their nests on the ridges.

The day went by slowly, wreathed in stillness, sunshine and clouds.

Towards evening the rector came into the church again to read his breviary while Izidorius Čiaučionas bustled about, in fine spirits, singing a hymn.

Suddenly an expression of amazement, of horror, even terror stole over his face.

"It's chirping!", he called out loudly, so that his voice echoed in the church.

The rector, who had been deep in prayer, jumped and his breviary fell from his hands.

They stood and looked about them thoughtfully, and then began their search once more. They exerted themselves, and went home only as dusk was falling; they were worn out and empty-handed.

From that day onwards, whenever the Rector came into the church to read his psalms, Izidorius Čiaučionas used to hear the strange, mysterious and elusive warbling of the bird.

Summer and autumn passed in this way, and even when the cold winds of winter piled mountains of snow in the lanes, and only the crows and the sparrows remained in the land, the evasive little bird went on chirping at infrequent intervals, just as before.

The priest and his sacristan went on looking for him, until they grew weary, and since they were both elderly, soon they began to complain of pains and ailments, until one day Izidorius Čiaučionas took to his bed, and died after a few weeks.

Not long after the sacristan's death, as the wrathful winds continued to rage in the forest, the Reverend Simanas Svirplelis took leave of this world also.

Scarcely would anyone remember them after a while, since neither had lived long in Green Forest, had it not been for a rumor, which said that on winter and autumn nights, something chirped or chirruped in the wooden church and that two shadows moved about cautiously, as if looking for something.

But Rožė, one of the pious women of the village, swore that one evening when she had stayed on in her pew longer than usual, she saw with her own eyes the departed Rector and his Sacristan (God rest their souls) glide down from the chancel with arms raised, as if making ready to catch or frighten away some unseen bird.

(Translated by Danguolė Sealey and reprinted from "The Marian".)

LRKSA DIREKTORIŲ TARYBOS SUSIRINKIMO PROTOKOLAS

(Tęsinys iš 4-to puslapio)

vaujant Katalikų Susivienijimą. Prezidentas indovais paskyrė prel. J. F. Baltusevičių, dr. Šimaitį ir Juozą

Mrs. Donarovich painformavo tarybos narius, kad Susivienijimo narys Juozas Baleckas, gyv. Dorchester, Mass., sulaukė 96 metų amžiaus ir kad jam išmokama pilna jo certifikato suma. Mrs. Donarovich taipgi pasiūlė, kad šia proga J. Baleckui būtų paskirta 25 dol. dovana ir pasiųsta kartu su tarybos sveikinimu. Al. Balandai parėmus, pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

Tarybos nariai ir iždo globėjai, remdamiesi informacija, kad aktuarinis patarnavimas nėra sulig šių dienų, autorizavo Alverą Balandą pasimatytisu mūsų aktuaru ir asmeniai padiskusuoti reikalą.

Iš mūsų sekretoriaus adv. Mack raporto ir čia pat susirinkime iš plačių diskusijų paaiškėjo kad pastangos surasti centro įstaigai managerį ikšiol nebuvo sėkmingos.

Nauji pasiūlymai

Laikinis sekretorius adv. Mack nurodė tarybos nariams reikalą pertvarkyt egzekutyvio sekretoriaus pareigas, prisitaikinti prie šių dienų permainų vykstančių visose organizacijose. Toliau adv. Mack aiškino, kad mūsų Lėšų fondas, kaip ir praeityje, yra reikalingas pertvarkymo. Jis vėl priminė aktuaro laišką nurodantį Jungtinio fondo pirmenybes.

Mrs. Donarovich pasiūlė, kad sekretorius kartu su redaktorium paruoštų rezoliucijas įstatų pataisymui, perteikimui seimui, būtent:

1. Pertvarkyt egzekutyvio sekretoriaus pareigas, įjungiant ir ofiso administraciją.

2. Įvesti mūsų organizacijos jungtinį fondą (Consolidated Fund Basis") Prel. Baltusevičiui parėmus, pasiūlymas priimtas vienbalsiai.

V.A. Jucius pasiprašęs balso kalbėti visų tarybos narių vardu pasveikino prez. L. Šimutį užbaigusį rašyti "Amerikos Lietuvių Taryba" knygą ir pareiškė jam geriausių linkėjimų. Tarybos nariai pritarė atsistojimu ir plojimais.

L. Šimutis padėkojo visiems dalyviams ir kadangi darbotvarkė išbaigta, jis paprašė pasiūlymo susirinkimą užbaigti.

Prel. J. F. Baltusevičius sukalbėjo maldą.

Prezidentas susirinkimą uždarė 1 P. M.

Leokadija Donarovich,
susirinkimo užrašų sekretorė.

LAIKAS RUOŠTI PASIŪLYMUS LRKSA 65-jam SEIMUI

LRKSA 65-sis seimas įvyks 1972 metais liepos 30 ir 31, rugpiūčio 1 ir 2 Chicago, Ill.

Kai kam gali išrodyti, kad dar yra gražaus laiko, vienok Susivienijimo konstitucija reikalauja, kad kuipų pasiūlymai pasiektų Statutų komisiją kaip galima anksčiau, nes komisijos pareiga yra pasiūlymus peržiūrėt ir ne vėliau 30 dienų prieš seimą paskelbti oficialiam organe "Garse" visų narių žiniai.

Konstitucija pasiūlymų paruošimo tvarką taip nustato:

Skyrius 2. Konstitucijos ir Įstatų pakeitimo procedura:

Konstitucijos ir Įstatų pakeitimus gali pasiūlyti kiekvienas pilnateisis narys reguliariame kuopos susirinkime. Pasiūlyti pakeitimai persiunčiami Konstitucijos ir Įstatų komisijai ne vėliau kaip 90 dienų prieš seimą: jeigu jie nėra pripažįstami priešingais bet kurios valstybės įstatymams, jie bus paskelbiami Susivienijimo organe ne vėliau kaip 30 dienų prieš seimą. Direktorių Taryba taip pat turi teisę pasiūlyti Konstitucijos ir Įstatų pakeitimus, pranešusi apie tai nariams organe ne vėliau kaip 30 dienų prieš seimą.

(a) Pasiūlyti pakeitimai, jeigu jie nepažeidžia valstybės įstatymų, perskaitomi seime svarstymui. Įsteigimo Chartai ir Konstitucijai pakeisti reikia, kad už tai balsuotų du trečdaliai posėdyje dalyvaujančių seimo narių, o Įstatams pakeisti reikia daugumos balsų, jeigu kuopų išrinkti atstovai seime turi ne mažiau kaip du trečdaliu balsų.

Statutų komisijos narių vardai ir adresai telpa kiekvienam "Garso" numery vadovybės sąraše. Patogiausia pasiūlymus siųsti komisijos pirmininkui adv. Petrui Jokubkai, 3528 Archer Ave., Chicago, Ill. 60632. Gautus pasiūlymus jis peržiūrėjęs pasiųs ir kitiems komisijos nariams patikrinti.

Vėliau bus paskelbta atstovų rinkimo tvarka.

Leonardas Šimutis,
LRKSA prezidentas

[illegible] 10 Šv. Seimos vardo, [illegible], Ill., mirė įžymus LRKSA ir kitų katalikiškų organizacijų veikėjas Antanas Bacevičius.

Palaidotas spalio 12 iš Šv. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčios Šv. Kazimiero kapinėse.

Velionis buvo gimęs Lukšių parapijoj, Šakių apskrity.

Yra buvęs LRKSA 16-tos kp. pirmininku, sekretorium ir ėjęs kitas pareigas; buvo veiklus Vyčių ir kitų organizacijų veikėjas.

Paliko seserį Agotą Razgaitienę, Magdaleną Karašauskienę, Marijoną Sutkuvienę ir kitus artimuosius.

Teilsis jo vėlė Vie-patyje!

Pažaislio vienuolyno restauracija

Iš Lietuvos pranešama: numatyta restauruoti Pažaislio vienuolyną. Tai būsią vykdoma atlikus ilgus istorinius, architektūrinius ir archeologinius tyrinėjimus.

Restauracijos projekto vyriausioji architektė — Stefa Čerškutė.

17-jo amžiaus vienuolyno restauracija, tai ne vienerių metų darbas. Esą, būsiančios atstatytos koplyčios, kapitula, zakristija, galerijos. Kai kurias vienuolyno detales, teigiama, atkurs geriausi dailininkai, liaudies meistrai, specialistai. Šis vienuolynas ligšiol yra M. K. Čiurlionio dailės muziejaus filialu (skyrium) ir tikimasi, kad jį atnaujinus, jis sulauksias šimtus tūkstančių lankytojų. (Elta)

Budapešte š.m. spalio mėn. atidaryta grafikų Ž. Antanavičiaus, G. Didelytės, S. Kisarausko ir A. Kmieliausko ekslibrisų paroda.

"VYTAUTAS THE GREAT"

Kan J. B. Končiaus angliškai parašytas istorinis veikalas apie Lietuvos didingą ir garbingą praeitį 14 ir 15 šimtmečiuose. Tinka čia gimusiems lietuviams ir kitataučiams. 202 pusl.

KAINA: kietais viršeliais $3.00, minkštais — $2.00

Užsisakant adresuokite:

"GARSO" ADMINISTRACIJA

P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

MIELAS BALFO REMĖJAU

Atėjus rudeniui ir vėl kreipiamės į geros širdies lietuvius prašydami aukos Balfui.

Ta proga norime pacituoti porą laiškų Balfo sušelptų šeimų Sibire, Lietuvoj ir Lenkijoj:

"Begalo dėžaugiamės Jūsų atsiųstomis dovanomis — ypač vaikučiai, verkė, kai pamatė tuos megztinius tokius gražius ir šiltus, kokių dar kol gyvi nebuvo matę ir neturėję niekad jokio megztinio, šaldavo užsivilkę visokiais skudurais . . ."

"Esu vieniša, gulėjau 5 savaites ligoninėje, dabar namie. Turiu labai sunkią antklodę, kurios savo sužalotom kojom negaliu suvaldyt. Kai nukrenta, kambary pasidaro šalta, saulutė jau nukeliavo jieškoti geresnių žmonių, o aš neturiu kuo užsiklot. Laukiu jūsų pagalbos . . ."

"Esu ligonis, Daktaras liepė gerai maitintis: daug vaisių, daržovių, kiaušinių, medaus — toliau išvardino visą eilę gerų dalykų. Patarimas neblogas, bet aš nedaug ką galiu pasirinkti: pieną su bulvėmis arba bulves su pienu . . . Kai man padėjot — dabar jau galiu biskį pati vaikščiot ir jau abiem rankom sau plaukus sušukuoju Kreipiuos į Jus — kaip į Gausybės Ragą. O kas būtų, jei jo nebūtų? . . ."

(Už gautus siuntinius — nusiperka vaistų)

Jei siųsite auką, prašome siųsti šiuo adresu:

Balfas, 105 Grand St., Brooklyn, N. Y. 11211.

Už auką visų šelpiamųjų vardu tariame lietuvišką ačiū.

Balfo Centro Valdyba

MIRĖ PETRAS MEDONIS

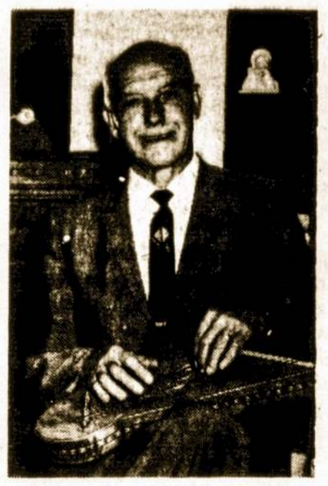

A. a. P. Medonis

Detroit, Mich. Šių metų rugsėjo 16 d. staiga mirė įžymus veikėjas Petras P. Medonis.

Palaidotas iš St. Petricijos bažnyčios Holy Sepulchre kapinėse.

Liūdesy paliko žmoną įžymią veikėją Petronėlę, tris sūnus, tris anūkus, vieną proanūką. Vyriausias sūnus Petras, tarnavęs JAV aviacijos korpuse leitenanto laipsniu, mirė trys metai atgal.

Velionis Petras iš Lietuvos atvyko 1910 metais į Pittsburgh, Pa., vėliau persikėlė į Homstead, Pa., ir netrukus prisirašė prie parapijos, LRKSA 38 kp. ir prie Lietuvos Vyčių 11 kuopos. 1917 metais susituokė su Petronėle Visockaite.

1925 metais persikėlė į Detroitą, čia rado plačią dirvą darbuotis. Prisirašė prie Šv. Jurgio parapijos, persikėlė į LRKSA 171 kp., kurioje tris metus ėjo finansų sekretoriaus pareigas. Taipgi persikėlė į Vyčių 79 kp.; uoliai darbavosi Katalikų Federacijos 4 skyriuje eidamas pirmininko pareigas. Suorganizavus Lietuvių Organizacijų Centrą, jis buvo pirmasis pirmininkas ir šias pareigas ėjo kelis metus. Abu su žmona daug darbo padėjo šalpos reikalais dirbdami Balf'o 76 skyriuje. Žodžiu sakant, a.a. Petras Medonis visą gyvenimą nuoširdžiai darbavosi kiliniems Lietuvos reikalams. Jis uoliai platino katalikišką spaudą ir rėmė ją savo ištekliais.

Taipgi reikia pažymėti, kad Petras buvo įžymus dailydė, jis yra padaręs apie du šimtus smuikų, virš 50 kanklių, taipgi kitokių išdirbinių.

Daug darbo padėjo katalikų veteranų naudai.

Dievas tesuteikia Petrui amžiną ramybę!

265 kp. sekretorius

BRAZINSKŲ NEUŽMIRŠTAM!

Mieli Lietuviai,

Birželio mėnesį skelbėme Tautos Fondo metinį vajų, rišdami jį su Brazinskų bylos gynimo reikalu. Daugelis Jūsų atsiliepėt. Visiems Jums, suprantantiems Vliko darbų svarbą ir nepamiršusiems šiuos darbus paremti, šia proga nuoširdžiai dėkojame.

Tautos Fondo iždas pasipildė, tačiau Vliko išlaidos nemažėja. Štai, pavyzdžiui, Brazinskų advokato apsilankymas JAV. Be abejo, yra vertinamas teigiamai ne tik dėl to, kad tai sudarė progą mūsų centrinių organizacijų nariams ir spaudos atstovams poną Jardimci asmeniškai pažinti, bet ir dėl to, kad advokatas grįžo į Turkiją giliai paveiktas lietuvių vieningumo ir pasiryžimo priešintis Lietuvos okupantui. Tuo pačiu, sustiprėjęs ir jo paties pasiryžimas padaryti viską, kad Brazinskų byla būtų laimėta.

Šia proga taip pat norim pastebėti, kad iki teismo, patiem Pranui ir Algiui Brazinskam reikia betarpinės finansinės paramos jų pragyvenimui.

Dėl to, kas atostogų ar kitokių aplinkybių sutrukdytas savo įnašo neatsiuntėt, prašom priimti šią žinią priminimui, nes atskiri paraginimai nebus siuntinėjami. Duodami Tautos Fondui — aukojame Lietuvai!

Tautos Fondo Valdyba

Tautos Fondo adresas ir čekius rašyti: Lithuanian National Fund, 64-14 56th Road, Maspeth, N. Y. 11378.

1971 lapkritis

KLAIDOS ATITAISYMAS

"Garso" Nr. 5, puslapy 4, straipsnyje "Atostogos New Yorko valstybėje", pačioj įžangoj pasakyta, kad . . ."Matas Simonis ir žmona Ona (Kerbelytė)", o turėjo būt Matulaitė. Už apsirikimą redakcija atsiprašo.

Taupumas

— Tėveli, aš bėgau paskui tramvajų ir atbėgau iki namų. Taip sutaupiau 45 centus.

— Reikėjo bėgti paskui taksį — būtum greičiau parbėgęs ir sutaupęs kokius tris dolerius.

Atkirto

— Mano vaikinas nori žinoti, kur aš bijau kutenimo.

— Ar pasakei jam?

— Tegul jis pats suranda.

Šauni Paulės Glugodienės veikla

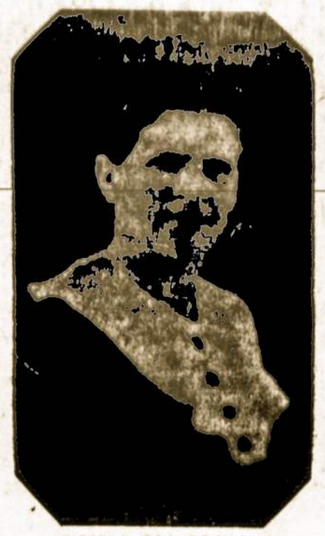

PAULĖ GLUGODIENĖ

Cleveland, Ohio. Ilgametė Clevelando gyventoja Paulė Glugodienė iš jaunų dienų darbuojasi lietuvių tarpe.

Atvykus iš Lietuvos tuoj įsirašė į LRKSA 50 kuopą, prie teatralinio choro, dalyvaudavo vaidinimuose.

Ji Lietuvos Vyčių 25-tos kuopos organizatorė, vėliau suorganizavo LRKSA 42 kuopą; daug darbavosi Moterų Sąjungos 26 kuopoje ir buvo tos kuopos sekretore ir korespondente. Ji daug pasidarbavo Clevelando Lietuvių Kultūros Darželio naudai eidama valdyboje atsakomingas pareigas. Kur buvo reikalas visur pasirodė su aukomis. Yra dalyvavusi daugely seimų savo lėšomis.

Praeitais metais Paulė neteko brolio Jono Čeriaukos, kurs taipgi būdavo dosnus lietuvybės reikalams. Kiek vėliau neteko savo vyro a.a. Vinco Glugodo. Tokios netikėtos artimųjų mirtys pakirto Paulės sveikatą, betgi ji vis nenuleidžia rankų.

Kuomet okupantai pavergė Lietuva, Paulė dideliu rūpestingumu siuntė paketėlius savo giminėms ir kitiems. Ir šiemet ji pasiuntė net devynis nemažus paketus ir 400 dol. pinigais. Ji [illegible] vienuolynams [illegible] vairios komisijos dažnai laiko susirinkimus ir jų dalyvius gražiai priima ir pavaišina.

Spalio 24 Šv. Jurgio bažnyčio je buvo aukojamos šv. mišios už Paulės sesutės Teofilės vėlę, jos 30 metų mirties sukakties proga, taipgi už jos švogerio Antano Šimkūno vėlę Spalio 31 Šv. Jurgio bažnyčioje kleb. kun. B. Ivanauskas aukojo iškilmingas mišias už brolio Jono Čeriauskos ir vyro Vinco Glugodo vėles. Po pamaldų pas Paulę namuose buvo sukviesti artimesni draugai.

Visi dėkingi už jos didelį nuoširdumą ir vaišingumą.

Žinantis

LIETUVIAI MUZIKŲ KONGRESE

Nuo spalio mėn. Maskvoje vykusiame Tarptautinės muzikos tarybos 7-me kongrese Sovietų Sąjungos delegacijoje buvo įtraukti ir keturi Lietuvos atstovai: kompozitoriai V. Laurušas ir J. Juzeliūnas, muzikologai J. Gaudrimas ir A. Tauragis. Jie dalyvavo sekcijų diskusijose. Kongreso svečių tarpe buvo lietuviai: muzikologai A. Ambrasas, Antanavičius, V. Landsbergis ir kompoziaorius G. Kuprevičius. Kongreso metu, spalio 4-5 d., estų kamerinis choras išpildė A. Bražinsko "Karčemą", be to, baigiamajame koncerte dalyvavo iš Lietuvos atvykęs P. Mataičio etnografinis ansamblis. (Elta)

Lietuvoje baigtas sukti spalvotas filmas "Tas prakeiktas nuolankumas", pagal J. Tumo-Vaižganto apysakos "Dėdės ir dėdienės" motyvus. Scenarijų paruošė V. Žilinskaitė. Skelbiama, kad tai esanti tragedija buvusiais tamsiais ir žiauriais baudžiavos metais. (Elta)

LRK SUSIVIENIJIMO VADOVYBĖ

DIREKTO[illegible]

Dr. Vadas — prof. Juozas [illegible] Baltrusevičius, 416 E. South str., Wilkes Barre. Pa. 18702.

Prezidentas — Leonardas Šimutis, 228 Nauvoo, Park Forest, Ill. 60466.

Viceprezidentas Veikiantysis sekretorius—Atty. Thomas E. Mack, 11 West Union Str., Wilkes Barre, Pa. 18702.

Iždininkė — Leokadija Donarovich, 37 Eldon ave., Lansdowne. Pa. 19050

Iždo globėjas — Vito A. Yucius. 52 Shady Drive, W. Pittsburgh, Pa. 15228.

Dr. Vladas Šimaitis, 2951 W. 63rd Str., Chicago, Ill. 60629.

Dr. Kvotėjas — dr. Albertas J. Valibus, 266 Wright str., Kingston, Pa. 18704.

Direktoriai:

Pranas J. Katilius, 1059 Blair ave., Scranton, Pa. 18508

Bronius Bobelis, 212 Elderts Lane, Woodhaven, N. Y. 11421.

Alvera Balanda, 72 Chipman Str., Waterbury, Conn. 06708

Labdarybės komisija:

Marijona Šrupšienė, 6733 S. Campbell Ave., Chicago, Ill. 60629.

Josephine Gilbert, 331 North St., Minersville, Pa. 17954.

Julė Salasevičienė, 918 Helmdale ave., Cleveland, Ohio 44112.

Spaudos — informacijos komisija:

Stasys Garliauskas, 1949 Hubbard Ave., Detroit, Mich. 48209.

Juozas B. Laučka, 9610 Singleton Dr., Bethesda, Md. 20034.

Kunigunda Keblinskienė 202 31 Schaefer, Detroit, Mich. 48 235.

Teismo komisija:

Adolfas Norvaiša, 947 Market str., Kingston House, Kingston, Pa. 18704.

Marija Jokubaitė, 32 Bright str., New Haven, Conn. 16513.

Jonas Litvinas, 4610 So. Wood str., Chicago, Ill, 60609

Jaunimo komisija:

Lorraine Jucienė, 52 Shady Drive, W. Pittsburgh, Pa. 15228.

Agota Ashman, 438 Spring str., Collinsville, Ill. 62234.

Jonas Burnickas, 24 De Cicco Road, Waterbury, Conn. 06705.

Statutų komisija:

Teis. Petras Jokubka, 3528 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632.

Vytautas Paulauskas, 133 Cherry str., Plymouth, Pa. 18651.

Petras J. Montvila, 85-66 98 St., Woodhaven, N. Y. 114 21.

LRKSA mirusieji nariai

A. a. Vincas Sabockis, 222 kp., gyv. 14475 Highway 80, El-Cajon, Calif., mirė rugpiūčio 13, palaidotas rugpiūčio 16 Šv. Kazimiero kapinėse, Chicagoje.

A. a. Juozas Lescenskas, 105 kp., 574 Stokes Ave., N. Braddock, P., mirė rugpiūčio 29, palaidotas rugsėjo 2 Broaddocko katalikų kapinėse.

A. a. Ant. Petronis, 87 kp., 2413 G[illegible] mirė [illegible]

A. a. J. Dunbar, 142 kp., 1112 Summit Rd., Hayfield Hts Ohio, mirė rugpiūčio 6, palaidotas rugpiūčio 10 All Souls kapinėse, Chardon, Ohio.

A. a. Uršulė Daunienė 222 kp., 1712 Lawrenceville, Rd., Trenton, N. J., mirė rugpiūčio 31, palaidota rugsėjo 2 St. Hedwig's kapinėse.

A. a. Stasė Šopis, 10 kp., 195 North Main Str., Waterbury, Conn., mirė rugpiūčio 30, palaidota rugsėjo 2 St. James kapinėse. Naugatuck, Conn.

A. a. Julius Sarakauskas, 140 kp., 101 Gordon ave., Carbondale, Pa., mirė rugsėjo 11, palaidotas su bažnytinėm iškilmėm.

A. a. Kazys Dargis, 163 kp., 6876 Orchard Blvd.. Parma Heights, Ohio, mirė rugpiūčio 29, palaidotas rugsėjo 2 Šv. Kazimiero kapinėse Chicagoje.

A. a. Antanas Samsonas, 81 kp., 45 Concord ave., Norwood, Mass., mirė birželio 12, palaidotas birželio 15 Highland kapinėse.

A. a. Jeronimas Rakauskas, 270 kp., 45 Terrace Drive, Sunrise Terrace, Binghamton, N. y., mirė rugpiūčio 26, palaidotas rugpiūčio 28 Calvary kapinėse, Johnson City, N. Y.

A. a. Augustas Perednis, 81 kp., 94 Concord ave., Norwood, Mass., mirė rugpiūčio 28, palaidotas rugpiūčio 31 Highland kapinėse.

A. a. Juozas Baltrukas, 154 kp., 274 N. Kendall str., Aurora, Ill., mirė rugsėjo 10, palaidotas rugsėjo 13 Mt. Olivet kapinėse.

A. a. Ona Juciuvienė, 51 kp., McCamb str., New Philadelphia, Pa., mirė rugsėjo 17, palaidota rugsėjo 21 Sacred Heart kapinėse.

A. a. Monika Balčytis, 163 kp., 6819 So. Washtenaw ave., Chicago, Ill., mirė rugsėjo 17, palaidota rugsėjo 21 Šv. Kazimiero kapinėse.

A. a. Juozas Tunila, 222 kp., 181 Nicholson str., Wilkes Barre, Twp., Pa., mirė spalio 7, palaidotas spalio 10 St. Mary's parapijos kapinėse.

A. a. Agota Volungis, 98 kp., gyv. 133 Alanby Dr., Meriden, Conn., mirė rugsėjo 27, palaidota rugsėjo 29 St. John's kapinėse, Worcester, Mass.

A. a. Jonas Navardauskas, [illegible] kp., 71 Lake Ave., Binghamton, [illegible] spalio 15, [illegible] spalio 18 Calvary diecezijos kapinėse, Johnson City, N. Y.

A. a. Konstancija Brazauskienė, 273 kp., 44 Goddard St., Providence, R. I., mirė spalio 22, palaidota spalio 26 Gate of Heaven kapinėse.

A. a. Zita Danutė Litvinaitė, 85 kp., 4610 S. Wood Str., Chicago, Ill., mirė spalio 18, palaidota spalio 22 iš šv. Kryžiaus bažnyčios Šv. Kazimiero kapinėse. Giliam liūdesy paliko tėvą Joną Litviną — ilgametį 85 kuopos sekretorių, brolius Algį ir Vitolių, dėdę kun. Juozą Lechavičių ir kitus artimuosius.

A. a. Ant Dallas, 222 kp., 791 Glenhurst Rd., Willowick, Ohio, mirė rugsėjo 6, palaidotas rugsėjo 9 Greenlawn kapinėse Marshall Co., West Virginia.

A. a. Jurgis Matelionis, 78 kp., 210 Hubert Str., Du Bois, Pa., mirė spalio 10 palaidotas spalio 14 Šv. Juozapo kapinėse.

A. a. Petras Šaltis, 158 kp., Elsworth, Pa., mirė rugsėjo 21, palaidotas rugsėjo 24 Šv. Kazimiero, kapinėse, Pittsburgh Pa.

Mirė P. G. Evaltas

Pittsburgh, Pa. Spalio 5-tą mėnesį ilgametės LRKSA 35 kuopos sekretorės Albinos Evaltienės vyras Paulius G. Evaltas, 402 Tabor St. Palaidotas spalio 9 iš Šv. Vincento bažnyčios parapijos kapinėse.

Velionis yra buvęs sunkaus svorio kumštininkas.

Be žmonos, paliko sūnūs Paulių, Tamą ir Juozą, du anūkus, brolį Virgilijų ir kitus artimuosius.

Dėl jo mirties šeimai ir visiems artimiesiems pareiškiame giliausią užuojautą.

WYOMING KLONIO ŽINIOS

LRKSA PENKTOS APSKRITIES METINIS SUSIRINKIMAS

Sekmadienį, spalio 24, centro įstaigos patalpose, Wilkes-Barre, Pa., įvyko metinis LRKSA 5-tos apskrities kuopų atstovų susirinkimas.

Pirmininkas Adolfas Norvaiša susirinkimą atidarė 3 P.M., maldą sukalbėjo Matas Zujus.

Mandatų komisijon išrinkti P. J. Katilius ir Ona Riskevičiūtė.

Sekretorei Elenai Mensiskaitei perskaičius pusmetinio susirinkimo protokolą, priimtas kaip skaitytas.

Mandatų komisijos raportas parodė, kad iš penkių kuopų dalyvavo šie atstovai: 6 kuopa, Plymouth — Elena Karašauskienė; 17 kp., Wilkes Barre — Ona Magdelinskienė; 28 kp., Luzerne — Teklė Motiejūnaitė ir Edw. Motiejūnas; 111 kp., Plymouth — Ona Riskevičiūtė; 155 kp., Scranton — Petras Talkevičius; apskrities valdybos nariai — pirmininkas A. Norvaiša, vicepirmininkas St. Žemaitis, sekretorė Elena Mensiskaitė, iždininkė Verna Radzevičiūtė, iždo globėjas P. J. Katilius ir korespondentas redaktorius M. Zujus; Susiv. viceprezidentas ir veikiantysis sekretorius adv. Thomas E. Mack.

Dėl Wilkes Barre mieste įvykusio veteranų parado kai kurių kuopų atstovai negalėjo pasiekti susirinkimo vietos, o dar kiti patys dalyvavo parade.

Visi valdybos nariai išdavė raportus.

Susivienijimo 85 metų sukakties minėjimo komiteto pirmininkas adv. Th. E. Mack plačiau paaiškino apie sukakties reikšmę ir apie rengiamą minėjimą, kurs įvyks lapkričio 28 Knights of Columbus salėje, Wilkes Barre, Pa. Minėjimo reikalu išsireiškė kone visi susirinkimo dalyviai. Programos vedėju parinktas P. J. Katilius; kalbėtojai — Susiv. dvasios vadas prel. J. F. Baltusevičius, adv. Mack, redaktorius M tas Zujus ir kiti. Meninę programą sudarys muzika ir dainos. Šie organizacijos veteranai gyvenantys šiame rajone, numatyti kviesti garbės svečiais: kun. J. K. Miliauskas, J. B. Šaliūnas, Jonas J. Saučiūnas, Vincas T. Kvetkas, Antanas Agurkis, Adolfas Norvaiša Baltrus Skučas, Petras Talkevičius ir Br. Jaškus.

M. Zujus raportavo apie kuopų priklausančių prie apskrities įrašytus naujus narius nuo praeito metinio susirinkimo iki šio susirinkimo. Daviniai tokie: 17 kp., Wilkes Barre, įrašė 10 naujų narių, laimėjo pirmą dovaną 20 dol. sumoje; 30 kp., Scranton, įrašė 4 naujus narius, laimėjo 15 dol.; 7 kp., Pittston, įrašė 3 naujus narius, laimėjo 10 dol.; Pirma kuopa, Kingston, įrašė 2, laimėjo 5 dol.

Valdybai pavesta surengti pramogą apskrities naudai, taipgi, jei bus galimybės, surengti išvažiavimą Elmhurste Šv. Marijos Viloje.

O. Magdelinskienei pasiūlus, M. Zujui parėmus, visa buvusioji valdyba vienbalsiai užtvirtinta naujam terminui. Valdybos sąstatas: A. Norvaiša —pirmin., St. Žemaitis — vicepirmin., E. Mensiskaitė —sekretorė, V. Radzevičiūtė-iždininkė, P. J. Katilius, Salamonas Bekampas ir V. Liutkauskas — iždo globėjai.

Susirinkimui užsibaigus sekė vaišės, kurias paruošė ir šeimininkavo E. Mensiskaitė, V. Radzevičiūtė, Elena Karašauskienė ir Ona Riskevičiūtė.

Visi dalyviai pasiėmė sukakties minėjimo banketo tikietų pardavimui.

DR. BURAKAS LIGONINĖS ŠTABO NARYS

Dr. Wm. Burakas, gyv. 445 Wyoming Ave., Kingston, yra priimtas Mercy ligoninės Wilkės Barre, medikalio štabo nariu.

Dr. Burakas yra sūnus Jono Buroko, Wilkes Barre dienraščių leidėjų kompanijos administracijos pareigūnas.

Dr. Burakas yra užbaigęs King's kolegiją, Jefferson medikalinę kolegiją, Philadelphia; mediko praktiką yra išėjęs Geisinger medikaliniam centre, Danville, Pa., Oakland VA administracijos ir Pittsburgo vaikų ligoninėse, o pediatrinį išsilavinimą išėjo Vermonto universitete. Majoro laipsny jis yra tarnavęs JAVtybių oro jėgų medikaliniuose centruose.

Daktarui Burakui linkime geriausių sėkmių.

Mirė Ona Urbonienė

Spalio 29 Mercy ligoninėje mirė ilgametė LRKSA 14 kuopos narė Ona Urbonienė, gyv. RD I Briar Road, Dallas, Pa.

Pašarvota buvo direktoriaus Leagaus įstaigoje, Wilkes Barre.

Palaidota lapkričio 3 d. iš Šv. Trejybės bažnyčios parapijos kapinėse, Bear Creek. Gedulo mišias už velionės vėlę atlaikė klebonas prel. J. F. Baltusevičius ir kapinėse suteikė paskutinę benedikciją. Savo pamoksle bažnyčioje prel. J. F. Baltusevičius kalbėjo apie pomirtinį gyvenimą, kuris prasideda apleidus šį pasaulį. Vargonais grojo ir solo giedojo muzikas Vaclas Romanas.

Karstnešiais buvo Matas Zujus, Jurgis Križanauskas, Antanas Pūkelevičius, Vincas Tamulaitis, broliai Pakovichiai.

Velionė buvo gimusi Pittsburghe, gyveno Wilkes Barre ir nuo 1955 metų Dallas, Pa.

Ilgą laiką sunkiai sirgo — buvo suparaližuota. Liūdesy paliko seserį — Susiv. 14 kuopos finansų sekretorę Marijoną Navikienę ir švogerį Antaną Naviką, kuriuodu ligonę stropiai prižiūrėjo ir globojo.

Teilsis jos vėlė Viešpaty!

MIRĖ AD. RADZEVIČIENĖ

Lapkričio 20 Nesbitt Memorial ligoninėje mirė LRKSA 1 kuopos narė Adelė Radzevičienė-Rogers, 248 Pringle str., Kingston, Pa. Palaidota lapkričio 24 iš Šv. Marijos bažnyčios parapijos kapinėse.

Velionė buvo gimusi Kingstone, duktė mirusių Mato ir Ievos Lesniauskų. Buvo užbaigusi Kingstono aukštesniąją mokyklą ir Wyoming seminariją. Kūrį laiką dirbo LRKSA centro įstaigoje ir buvo 1 kuopos sekretorė.

Liūdesy paliko vyrą Juozą, kurs irgi yra dirbęs Susiv. įstaigoje; taipgi paliko sūnus Berry ir David, dukterį Mrs. Alyce Leoszewski ir seserį Mrs. Anna Watkins.

Teilsis jos vėlė Viešpatyje!

MRS. M. VALIBIENĖ LANKĖ GIMINES

LRKSA vyriausio daktaro kvotėjo žmona Mrs. Valibienė lankėsi Chicagoje ir Texas. Chicagoje ji turi tris seseris. Su seseria dr. Konstancija Abraityte-Obraitis atlankė Balzekų Muziejų ir kitas įdomias vietoves. Ypatingai joms didelio įspūdžio padarė Balzekų muziejus, kuriame yra surinkta begalybės senienų, dokumentų, laikraščių, įžymesnių lietuvių nuotraukų, liet. monetų, pašto ženklų, gintarinių išdirbinių, meno kūrinių ir kitokių įdomybių. Iš kelinės parsivežė atmintinų įspūdžių.

F. ALEXIS IŠRINKTAS DIREKTORIUM

LRKSA pirmos kuopos narys Pranas Aleksis-Frank Alexis, gyv. Pringle str., Kingston, lapkričio 3 d. išrinktas Wyoming Valley West School distrikto mokyklos direktorium. Pranas yra antrojo pasaulinio karo veteranas, priklauso prie Amerikos legijono 395 Posto. Priklausė prie Šv. Marijos parapijos choro. Turi piešėjo gabumų ir šioj srity yra padaręs gerą pažangą. Nors čia gimęs, lengvai kalba lietuviškai.

MIRUSIEJI

A. a. Thomas J. Brannigan, Lapkričio 5 d. darbovietėj nuo širdies smūgio mirė Thomas J. Brannigan, gyv. 258 Frederick St., Kingston. Palaidotas lapkričio 8 iš Kingstono Šv. Marijos bažnyčios parapijos kapinėse, Pringle. Velionis buvo gimęs Plains, Pa. Buvo antrojo pasaulinio karo veteranas. Paliko žmoną Marijoną Šerkšnaitę-Brannigan, kuri kelis metus dirbo Katalikų Susivienijimo centro įstaigoje; taipgi paliko dukterį Patriciją, du brolius ir tris seseris.

A. a. Jonas C. Keris, 52 metų, gyv. 373 Harris St., Plymouth, Pa., spalio 23 buvo sunkiai sužeistas automobiliaus nelaimėje ir po 24 valandų mirė. Mercy ligoninėje. Palaidotas spalio 27 iš Lyndwoodo Šv. Kazimiero bažnyčios parapijos kapinėse, Muhlenburg. Velionis buvo antrojo pasaulinio karo veteranas. Jo brolis Pranas žuvo karo kautynėse. Paliko motiną, sūnų Joną, dukteris Carolinė ir Diane, brolius Edmundą, šešis anūkus ir devynis proanūkus.

A. a. Margarita Kizienė, 81 metų amžiaus, gyv. 134 Church Str., Pittston, mirė lapkričio 7; palaidota lapkričio 11 iš Šv. Kazimiero bažnyčios parapijos kapinėse. Laidojimu rūpinosi direktoriai sūnus ir anūkas Kižiai. Velionė buvo gimusi Lietuvoje, į šią šalį atvyko 75 m. atgal ir įsikūrė Pittstone. Paliko sūnų Kazį; seseris Mrs. A. Kairiukšnteię, Rozellą Janeliūnienę, brolį Bernardą Validą ir Benediktą, seseris Mrs. G. Kepics ir Mrs. L. Staburski.

A. a. Julė Dabkevičienė, gyv. 19 Myrick St., Edwardsville, mirė spalio 26; palaidota spalio 29 iš Kingstono Šv. Marijos bažnyčios parapijos kapinėse, Pringle. Velionė buvo gimusi Luzernėje 1898 m., rugsėjo 18. Paliko vyrą, dvi dukteris, du sūnus, aštuonis anūkus, keturis proanūkus, brolį ir seserį.

A. a. Pranas Tamošiūnas, 58 metų, gyv. 15 Chestnut St., Inkerman, mirė spalio 26, pašarvotas buvo direktorių Kižių įstaigoje; palaidotas spalio 29 iš Pittstono Šv. Kazimiero bažnyčios, Wilkes Barre Šv. Trejybės parapijos kapinėse, Bear Creek. Velionis buvo gimęs Inkermane. Paliko dukterį Carol, seserį Mrs. Th. Socash, brolius Juozą ir Jurgį.

A. a. Ona Puodžiūnienė, 87 metų amžiaus, gyv. 83 Mill St., Pittston, mirė spalio 27, pašarvota buvo direkt. Kižių įstaigoje; palaidota spalio 30 iš Šv. Kazimiero bažnyčios Šv. Juozapo parapijos kapinėse, Duryea. Velionė iš Lietuvos atvyko 60 metų atgal. Paliko sūnus Juozą ir Vincą, dukterį Oną Janchewski, seserį Agotą Kigas, keturis anūkus ir keturis proanūkus.

A. a. Katrė Simonaitienė, gyv. 189 Lyndwood ave., Lyndwood, mirė spalio 28. Velionė buvo užbaigusi Wyoming seminariją ir Wilkes Barre biznio kolegiją. Dirbo kaip sekretorė Darbo ir Industrijos departamento ofise. Paliko vyrą, sūnų, du brolius, seserį ir 4 anūkus. Priklausė prie Lyndwoodo Šv. Kazimiero parapijos.

Jonas Pangonis, gyv. RD2, Centralmoreland, Pa., mirė lapkričio 20 General ligoninėje. Palaidotas lapkričio 23 iš Kingstono Šv. Marijos bažnyčios St. John's kapinėse, Dallas. Velionis buvo gimęs Lietuvoje, į šią šalį atvyko jauname amžiuje, įsikūrė Edwardsvillėj ir čia iki 1960 m. turėjo kepyklą. Paliko dvi dukteris ir du anūkus.

Spalio mėn. pabaigoje Lenkijoje, Bydgoščo mieste, atidaryta lietuvio dailininko Aloyzo Stasiulevičiaus tapybos darbų paroda. Darbuose vyrauja senasis Vilniaus miestas ir naujos statybos. Iš viso eksponuojami 45 darbai. Šiame mieste anksčiau jau yra veikusi grupės lietuvių dailininkų paroda. (E)

Vilniaus spauda skelbė, kad šį rudenį į Vilniaus universitetą pirmą kartą studijuoti atvyks grupė užsienio lietuvių. Jie mokysis medicinos, ekonomikos ir kt. specialybių.

MALDAKNYGĖ—

DIDYSIS

RAMYBĖS ŠALTINIS

PREL. PR. JURO

Pataisytas III leidimas

Išleido Tėvai Pranciškonai 640 pusl. Kaina 2 dol. Labai patraukli, tinka kaip dovana visokiomis progomis.

Užsisakant kreipkities:

GARSAS

P. O. Box 32 (71-73 So. Washington Street)

Wilkes-Barre, Pa. 18703

LRKSA SUKAKTIES MINĖJIMAS WYOMING KLONY

Sukakties minėjimo komitetas: sėdi (iš kairės dešinėn) Pranciška Katilienė, Elena Karašauskienė, Veronika Radzevičiūtė, Elena Mensiskaitė; stovi: Ch. Leškauskas, Adolfas Norvaiša, Pranas J. Katilius ir Matas Zujus. Nuotraukoj nėra komiteto pirmininko adv. Thomas E. Mack ir vicepirmininko Vytauto Paulausko.

Bendras komitetas, sudarytas iš Wyoming Klony gyvenančių Susivienijimo direktorių, 5-tos apskrities ir vietinių kuopų atstovų rengia Susivienijimo 85 metų sukakties minėjimą sekmadienį, lapkričio 28, Knights of Columbus svetainėje, Wilkes Barre, Pa. Pradžia 4 P. M.

Minėjimo rengimo komitetą sudaro: adv. Thomas E. Mack — pirmininkas, Ch. Leškauskas Elena Karašauskienė ir Vytautas Paulauskas— vice pirmininkai, Elena Mensiskaitė — sekretorė ir Veronika Radzevičiūtė — iždininkė.

Minėjimo banketo menine programą išpildys jauna gabi pianistė Luci Mažeikaitė-Majika; Karen Frank ir Joan Katarba pianu duetas; "Lefty" Truskosy gros armonika-akordeonu. Kalbės Susiv. dvasios vadas prel. J. F. Baltusevičius, viceprezidentas ir veikiantysis sekretorius T. E. Mack ir redaktorius Matas Zujus. Programos vedėju bus Susiv. direktorius Pr. J. Katilius.

Minėjime pasižadėjo dalyvauti daugelis Scrantų vyskupijos lietuvių parapijų klebonų ir kiti įžymūs svečiai.

Minėjime bus pagerbti šiame rajone gyvenantys Susivienijimo ilgamečiai veikėjai veteranai, būtent: buvęs Susiv. dvasios vadas ir garbės narys kun. J. K. Miliauskas; buvęs ilgametis Susiv. sekretorius ir centro įstaigos reikalų vedėjas J. B. Šaliūnas; kelių seimų vedėjas ir buvęs generalinis organizatorius muz. J. J. Šaučiūnas; ilgametis Susiv. sekretorius, taipgi buvęs iždo globėjas ir iždininkas V. T. Kvetkas; ilgametis 5-tos apskrities pirmininkas ir Susiv. Teismo komisijos narys Adolfas Norvaiša; ilgamečiai kuopų sekretoriai Antanas Agurkis, Bronius Jaškus ir Petras Talkevičius, taipgi ilgametis 46 kp. pirmininkas Baltrus Skučas.

LIET. VYČIŲ SEIMO PRIIMTŲ REZOLIUCIJŲ ATGARSIAI

Lietuvos Vyčių 58-me suvažiavime, įvykusiame š. m. rugpiūčio 25-29 d. Kennebunkporte, Maine valstijoj, buvo priimtos rezoliucijos Simo Kudirkos reikalu. Jos pasiųstos Valst. departamentui, JAV Kongreso senatoriams, J. Tautoms, dvasinei vyresnybei ir kt.

Vienoje rezoliucijoje JAV Prezidentas ir Kongresas prašyti ne tik protestuoti dėl sovietų elgesio su Simu Kudirka, bet ir dėti įmanomas pastangas, kad Simas Kudirka su jo šeima galėtų atvykti į JVbes, kur Simas, savo gyvybe rizikuodamas, buvo pasiryžęs įsikurti.

JAV Kongreso atst. Rūmų narys, iš N. Jersey, Peter W. Rodino, Jr., š.m. rugsėjo 20 d. kalbėdamas Atstovų Rūmuose, pareiškė, jog Lietuvos Vyčių pa reikštas rūpestis bei pasipiktinimas — pagrįsti ir kad jis visiškai pritaria rezoliucijos min tims. Jos tekstas ištisai paskelbtas "Congressional Record" leidiny, rugsėjo 20 d. laidoje.

Kitas New Jersey valst. Kongreso narys — sen. Clifford P. Case rugsėjo mėn. vidury kreipėsi į Valst. Departamentą, primindamas Vyčių priimtas suvažiavimo rezoliucijas.

Dr. J. Stukas, L. Vyčių centro valdybos pirmininkas, š.m. rugsėjo 17 d. gavo ir Tautinės Katalikų Vyskupų Konferencijos, Washingtone, atsakymą. Jis Stukui pasiųstas pavedus kardinolui Dearden. Šis padėkojo pirmininkui už jo gautą Vyčių priimtą rezoliuciją S. Kudirkos reikalu ir pažymėjo: "Mes taip pat esame susirūpinę Lietuvos krikščionių kančiomis ir netenka abejoti, kad mes šiam klausimui skirsime dėmesį".

Dr. J. Stukas yra gavęs J. Tautų, Žmogaus Teisių Komisijos atsakymą. Šioji nurodė, kad J. Tautų gen. sekretorius yra matęs, š. m. rugpiūčio 30 d., L. Vyčių raštą S. Kudirkos reikalu. Šis klausimas (dėl Kudirkos) būsiąs svarstomas ryšium su dviem J. Tautų Ekonominės ir Socialinės Tarybos 1959 ir 1967 m. priimtomis rezoliucijomis. (Elta)

"Lietuvis vargonininkas išeivijoj" knygos sulaukus

Šiomis dienomis į lietuvišką pasaulį išėjo stambi — virš trijų šimtų puslapių, gausiai iliustruota knyga, pavadinta "Lietuvis vargonininkas išeivijoje". Autorius prof. komp. Juozas Žilevičius; redagavo Paulius Jurkus, muz. Alg. Kačanauskas, muz. Vincas Mamaitis; aplanką piešė P. Jurkus; išleido Vargonininkų-Muzikų Sąjunga; spaudė Tėvų Pranciškonų spaustuvė Brooklyn, N. Y. 1971 m.

Knygos išleidimą ir jos reikšmę vaizdžiai nusako patys leidėjai savo "žodyje": "Prof. J. Žilevičius nuo 1929 metų aktyviai dalyvavo Amerikos lietuvių vargonininkų veikloje. Be abejo, labai gerai pažino tą veiklą ir tą epochą. Rašydamas istoriją, jis tuo nesitenkino. Jis atidarė savo archyvų fondus ir pasinaudojo protokolais, laikraščių ištraukomis. Taip jis aprašo sąjungos posėdžius, seimus, statutų keitimus, kaip buvo kuriame ir organizuojama parapijinių chorų sąjunga"... Plačiai aprašo dainų šventes, didžiuosius koncertus".

Pats autorius komp. J. Žilevičius savo žodyje pažymi: "Pastebėjau, kad Lietuvoje knygnešys buvo labai gerbiamas... Išeivijos "knygnešys" yra vargonininkas, bet jis visai pamirštas. Apie jo nuopelnus lietuvybei nebuvo kalbama. Tą matydamas ryžausi parodyt tos skruzdės didžiulį darbą"...

Peržiūrėjus knygos puslapius ir gausybę paskirų asmenų ir grupines nuotraukas, turi susimąstyti, kad tiek buvusių tų "išeivijos knygnešių" muzikų vargonininkų, Varg. ir Chorų sąjungų steigėjų ir narių jau ilsisi šaltuose kapuose.

Kalbant apie Vargonininkų Sąjungos veiklą, malonu pažymėti, kad LRKSA oficialus organas Garsas daugelį metų yra buvęs ir Vargon. Sąjungos organas. Jame yra tilpę daugelio seimų ištisi protokolai ir aprašymai sąjungos ir atskirų vargonininkų ir jų vadovaujamų chorų veiklos. 1934 metais Varg. Sąjungai įsisteigus nuosavą organa 'Muzikos Žinios', Garsas mielai patarnauja Vargonininkų ir Chorų sąjungų reikalams.

Lietuvių kalbos vadovas

"Introduction to Modern LITHUANIAN"

Tai didelė ir plati lietuvių-anglų kalbos gramatika paruošta kalbininkų Leonardo Dambriūno, Antano Klimo ir William R. Schmalstieg.

Gramatika tinka norintiems geriau išmokti lietuviškai ir angliškai. 40 pamokų su pratimais; platus žodynas. Vertimams, pasikalbėjimams ir pasiskaitymams pateikti rinktinių lietuvių rašytojų, poetų ir liaudies kūriniai.

Kaina $7.00.

Galima įsigyti "Garso" administracijoje, P. O. Box 32 (71-73 So. Washington st.) Wilkes Barre, Pa. 18703.

Teisme

— Tai, sakai, vienas ėjai vogti? — klausia teisėjas.

— Taip, vienas, nes šiais laikais sunku pasitikėti žmonėmis, — atsakė kaltinamasis.

— Kodėl nepastatai baidyklės savo darže? — klausia kaimynė.

— O kam jos reikia, aš pati per dieną darže būnu. "V.L."

"GARSO" KNYGYNO KATALOGAS

ŠVENTOJI VALANDA—Maldos ir Giesmės. Sutaisė kun. J. K. Miliauskas. Tai vienatinė Amerikoje išleista maldaknygė, kurioje telpa maldos ir giesmės su gaidomis, kad žmonės gali sekti kunigą maldose ir giedoti giesmes su choru. Kaina 15¢. Imant nemažiau 10 egzempliorių — 10¢.

ĮVAIRAUS TURINIO

KOVOSE DĖL LIETUVOS (II-ji dalis). Parašyta gen. Stasio Raštikio. 686 pusl. Kaina nejrištais viršeliais $6.00

"MOKSLAS ir RELIGIJA", Dr. Juozo Prunskio 134 pusl. $2.00

NAUJ. TESTAMENTAS. Vertė arkiv. J. Skvireckas (minkšt. viršs.) $1.50

DON KAMILIAUS MAŽASIS PASAULIS. II dalis, Giovanni Guareschi; sulietuvino A. Sabaliauskas. Išleido "Tėvų Kelias". 1956 m., 224 pusl. $2.00

SMULKIOJI TAUTOSAKA—patarlės, priežodžiai, posakiai. Surinko ir užrašė Jonas Mingirdas. Kaina $2.50

Užsisakant kreipkitės į

"GARSO" ADMINISTRACIJĄ

P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703